

VASČAN

Številka 2/XXIV, gruden 2017

Fotografija: Toni Igljč

ZAHVALA
UREDNIŠTVO VAŠČANA SE ZAHVALJUJE
TONETU GRAŠIČU IZ TORONTA ZA FINANČNO PODPORO.

VSEM KRAJANOM
HOMCA IN NOŽIC
TER BRALCEM VAŠČANA
ŽELIMO BLAGOSLOVLJENE
BOŽIČNE PRAZNIKE
TER SREČNO, ZDRAVO
IN USPEŠNO LETO 2018

VAŠČAN je krajevno glasilo vasi Homec in Nožice

Glavni in odgovorni urednik: Miha Ulčar

Uredniški odbor: Nena Rode, Andrej Bernot, Borut Jenko

Lektoriranje: Ivanka Učakar

Tehnična priprava in oblikovanje: Andrej Bernot

Fotografija na naslovnici: Toni Igljič

Tisk: Tiskarna Ravnikar; Ravnikar Marko s.p.

Naklada: 600 izvodov

Izdajatelj: KS Homec-Nožice

E-pošta: ulcar.miha@gmail.com

Navedbe in podatki v objavljenih prispevkih ne izražajo vedno
tudi mnenja uredniškega odbora, za njihovo vsebino odgovarjajo avtorji prispevkov.

Svet krajevne skupnosti Homec-Nožice

Župnijski urad Homec

Prostovoljno gasilsko društvo Homec

Kulturno društvo Jože Gostič Homec

Športno društvo Homec

Župnijska Karitas Homec

Čebelarstva družina Homec

Skavtski steg Homec

KOLUMNA

Bližajo se prazniki in obiskala sem frizerja. Navadno si tam naberem naročje izobraževalnih trač revij in čakam, da iz teh malo sivih las naredijo čudež. Takoj me presune naslov: »Alenka Gotar žaluje, na družinskem oltarju je prižgala svečko!« Ne vem, kateri novinarski presežek je bil pod prispevkom podpisan. Ne, nihče ji ni umrl, ukradli so ji belo kolo. Kaj takega! Za prvo plačo sem si med malico kupila moder pony bicikel. Ko sem prišla ob dveh iz službe, ga ni bilo več. Zmanjkalo mi je za ključavnico. Ker pa nisem prižgala svečke, so mi potem ukradli še rdečega in zelenega. Ampak nihče ni o tem nič napisal, verjetno zato, ker ni bil bel!

Bojim se odpreti hladilnik. Ne vem, mogoče bo ven skočila Tanja Žagar. Tanja Žagar je noseča, Tanja Žagar je rodila, Tanja Žagar doji sina ... Ali moram res vse te najbolj naravne stvari na svetu brati v vseh slovenskih »zvezdniških« revijah? Imam sošolko, ki ima šest sinov, pa se ne spomnim, da bi pošiljala selfije trebuha vseprek. Prodajajo, kar kupujemo. No, končno se je zredila tudi Angelina Jolie. Vbrizgali so ji »nevemkakšne« redilne podkožne celice, ki stanejo par tisoč evrov. No, za dosti manj denarja sem si jaz vse potrebno vnesla kar po naravni poti. Deluje, preverjeno! Vseeno pa se mi zdi žalostno in ponižujoče, kaj vse so nekateri pripravljeni storiti za nekaj minut slave. Take ali drugačne. Sicer se ne bi udinjali resničnostnim šovov, v katerih so medčloveški odnosi pod vsako mejo dobrega okusa. Žal pa je danes tako, da živimo za internet, prijateljstva na Facebooku in še malo pa bomo plačevali samo še z virtualno valuto. V denarnicah ne bo več bankovcev in slik otrok, okrog bomo hodili s pametnimi telefoni in preverjali stanje bitcoinov, natočili vodo v kad, prižgali pečico in po kamerah preverili, kaj delajo otroci. No, pa saj vse to že zdaj lahko in prav vesela sem, ker teh novitet ne obvladam več. Prav po starem gledam skozi okno, da vidim, kakšno je vreme in opazujem ptičke, ki se drenjajo v krmilnici. Malo naletava sneg in spomini odtavajo ...

Naše zdravstvo pa res ni v dobri kondiciji. Ministrico so po slabosti in stiskanju v prsih povsem po protokolu z napotnico in čakanjem na urgenci poslali v domačo oskrbo. Pa ja! Pri nas navadnih ljudeh, bi bilo obratno. Najprej dolgo domača oskrba, ko boš na vrsti pa zdravniška, če jo boš doživel.

Imamo pa tudi ugodne ponudbe. Slovenski trgovec ponuja letno vinjeto za 99 evrov, če v decembru in januarju pustimo v njegovih trgovinah 380 evrov. Prihranek 11 evrov! Neverjetna ponudba. Obljubim, da bom vso božičnico, trinajsto plačo in mesečno rento pustila vam, gospod! Za vinjeto. Papir vse prenese, mi pa še več!

Kljub vsemu se svet vrti in mi z njim. Iz vročega poletja v mrzlo zimo. Vseeno pa nas greje misel na tri dobre decembrske može, ki že pridno zbirajo popuste, kupone in pike za našo obdaritev. Vsak bo dobil, kar si zasluži – samo verjeti moramo!

Srečno!

Marta Burja

 **OBČINA
DOMŽALE**
prostor zadovoljnih ljudi

Človek je kot majhna lučka.
Ljubi, sveti, mimo gre.
Ko zasveti za človeka,
Sreča vname se v srce.

Ni pomembna starost, vera.
Štejeta srce in žar.
Vsakdo ju v sebi nosi,
dan vsak novi da ju v *dar*.

Iskra mala naj se vname,
neti naj *čarobni val*.
Stopi vanj, da te objame
s srečo v novem boš obdan.

Čarobno naj bo!

Župan Občine Domžale
Toni Dragar

Toni Dragar

»Sreča ni mesto, kamor potujemo,
temveč način potovanja.«

Torquato Tasso

PRODNIK
Javno komunalno podjetje

Srečno potovanje skozi 2018!

ČAROBNI DECEMBER

22

PETEK
19.00

Čarobne Domžale: Siddharta s predskupinami
šotor pri tržnem prostoru

22

PETEK
17.00

Obisk Božička in Dedka Mraza
Češminov park

23

SOBOTA
19.00

Čarobne Domžale: Modrijani
šotor pri tržnem prostoru

25

PONEDELJEK
18.00

Božična Petkova pumpa
DJ Boštjan, ansambel Ideja in skupina Calypso
šotor pri tržnem prostoru

26

TOREK
19.00

Praznični koncert Godbe Domžale ob dnevu samostojnosti in enotnosti
Športna dvorana Domžale

27

SREDA
20.00

47. Novoletni koncert Simfoničnega orkestra Domžale-Kamnik
Športna dvorana Domžale

29

PETEK
18.00

Veseljakov oder
Saša Lendero, ansambel Spev in ansambel Slovenski muzikantje
šotor pri tržnem prostoru

31

NEDELJA
10.30

Otroško silvestrovanje
Muzikal Sneguljčica in mali Bu
Češminov park

31

NEDELJA
19.00

Novoletna projekcija: Največji šovmen (biografska glasbena drama)
Kulturni dom Franca Bernika

31

NEDELJA
22.00

Silvestrovanje z Ognjenimi muzikanti
šotor pri tržnem prostoru

VABLJENI!

OBČINA
DOMŽALE

www.domzale.si

@ObcinaDomzale

DOMŽALE
prostor zadovoljnih ljudi

www.visitdomzale.si

@visitDomzale

visit_domzale

Človek je
kot majhna lučka.
Ljubi, sveti, mimo gre.
Ko zasveti za človeka,
sreča vname se v srce.

ČAROBNO 2018

NOVICE IZ KS HOMEK - NOŽICE

V imenu Krajevne skupnosti Homec-Nožice vas ob koncu leta 2017 prav lepo pozdravljamo in vam želimo prijetno branje nove številke glasila Vaščan.

Tokrat bi se radi prav posebej zahvalili vsem sponzorjem, ki nam že dolga leta s svojimi sredstvi pomagata pri izdajanju našega in vašega glasila Vaščan in vam zaželeli srečno, zdravo in uspešno leto 2018.

Proslava ob dnevu državnosti

24. junija 2017 na predvečer dneva državnosti smo z društvi, ki delujejo v našem kraju, na Homcu organizirali proslavo. Po njej smo se s krajanji poveselili in proslavili dan državnosti na gasilski veselici, ki so jo organizirali homški

gasilci. V letošnjem letu je nanoslo tako, da smo na isti dan proslavljali dan državnosti in gasilsko veselico. Zaradi tega ni bilo druženja po proslavi na šolskem igrišču, v naslednjem letu pa spet bo.

Izlet Krajevne skupnosti Homec-Nožice

Zadnjo soboto v septembru smo organizirali vsakoletni izlet Krajevne skupnosti Homec-Nožice. Ogedali smo si Šentjur pri Celju z njegovo prelepo okolico in vsemi zanimivostmi. Za uspešno izvedbo izleta in pestrost njegovega programa je tudi letos poskrbel prof. dr. Janez Marolt, ki se mu tudi na tem mestu prav lepo zahvaljujemo. Kot vsako leto je ta dan, poln novih doživetij in novih spoznanj o naši prelepi Sloveniji, izredno hitro minil.

Otvoritev Mlinarske brvi

25. avgusta 2017 na prelep vroč sončni dan smo slavnostno odprli težko pričakovano novo Mlinarsko brv, ki povezuje Homec in Radomlje. Skupaj z Občino Domžale, Krajevno skupnostjo Radomlje in Krajevno skupnostjo Homec-Nožice smo pripravili slavnostno odprtje s kulturnim programom, ki ga je povezovala Stanka Šarc Majdič. Na prireditvi so sodelovali Šola zdravja s petjem, harmonikarji s Homca in Nožic, Narodne noše in Turistično društvo Radomlje. Po končanem kulturnem programu je sledilo slavnostno odprtje Mlinarske brvi in druženje ob pecivu in ohlajeni pijači. Kražani Radomelj, Homca in Nožic so v prijetni senci in hladu Kamniške Bistrice ob harmoniki in pesmi še nekaj časa posedeli in poklepetali.

Izvedene investicije v drugem polletju 2017

Na Vaški poti je bila postavljena dolgo pričakovana in nujno potrebna javna razsvetljava, ki zagotavlja boljšo varnost udeležencev v prometu, predvsem pešcev. Na tem delu Vaške poti so zamenjali glavno vodovodno omrežje, napeljali nove vodovodne priključke k hišam, prestavili merilnike porabe vode izven hiš in postavili nove hidrante.

V avgustu se je zaključila tudi prenova poslovnega objekta, ki je dobil nujno potrebno novo kritino. Sedaj je poslovilni objekt končno obnovljen.

V novembru je Občina Domžale začela z gradnjo rekreacijske poti tudi na desnem bregu Kamniške Bistrice od Mlinarske brvi do novega mostu Gaj na Škrjančevem.

Navkljub vsem pridobitvam v zadnjih letih imamo še vedno nekaj projektov, ki naj bi bili realizirani v naslednjih letih. Na tem mestu bi izpostavili predvsem protipoplavne ukrepe za ureditev struge in brežin reke Kamniške Bistrice, saj bi s tem zagotovili večjo poplavno varnost naselij Homca in Nožic.

Še naprej si želimo uspešnega sodelovanja z Občino Domžale in njihovimi službami.

ZA KONEC VAM ŽELIMO VESEL BOŽIČ
IN SREČNO, ZDRAVO TER USPEŠNO
NOVO LETO 2018!

Predsednik Sveta Krajevne skupnosti
Homec-Nožice

Andrej Repanšek

HOMEC IN RADOMLJE POVEZUJE NOVA MLINARSKA BRV

V začetku marca letos je Občina Domžale pričela z gradnjo nove brvi čez reko Kamniško Bistrico med Homcem in Radomljami. Investicije so se lotili zaradi dotrajanosti stare, ki so jo podrli. Na njenem mestu lotili gradnje nove, ki že nekaj časa služi svojemu namenu – povezovanju Homca in Radomelj. Že pred obnovo je ta brv dobila tudi novo ime – Mlinarska brv. Ime so na Občini Domžale izbrali zaradi dolgoletne tradicije mlinarstva ne le v

Radomljah, temveč po več krajih naše občine. Samo na »radomeljski« Mlinščici je v preteklosti mlelo kar pet mlinov, danes pa deluje le še Kraljev mlin.

Slovesno odprtje nove Mlinarske brvi je potekalo v petek, 25. avgusta 2017. Prireditve so se poleg številnih krajanov Homca in Radomelj udeležili tudi župan Toni Dragar, podžupanja mag. Renata Kosec, predsednik KS Homec-Nožice Andrej Repanšek in predsednik KS Radomlje Metod Marčun, ki so na slovesnosti simbolično prerezali trak in se nato skupaj z obiskovalci sprehodili po novi brvi. Na prireditvi, ki jo je vodila Stanka Majdič Šarc, so sodelovali harmonikarji iz Homca in Nožic ter pevci Društva Šola zdravja, skupina Radomlje, ki vsako jutro telovadi v bližini brvi.

Predsednik KS Radomlje Metod Marčun je v svojem govoru povedal, da v uporabo predajajo most čez Kamniško Bistrico, ki ima že

dolgo zgodovino: »Marsikdo mogoče ne ve, da je bil včasih na tem mestu lesen most, ki je služil kmetom, da so prišli do svojih njiv in travnikov, krajšal je pot delavcem v bližnje tovarne, krajšal je tudi pot učencem osnovne šole in verouka na Homcu. Skratka, bil je nepogrešljiv člen včasih in tudi danes.« Zahvalil se je tudi vsem organizacijam, društvom ter posameznikom, ki skrbijo za čistočo zelene rekreacijske osi.

»Prav veseli smo, da se je po odprtju Mostu želja v Nožicah pred leti v letošnjem letu našla volja in finančna sredstva za nujno potrebno sanacijo starega zelenega mostu. Tako lahko danes na tem mestu svečano odpremo novo-zgrajeno Mlinarsko brv, ki že dobro služi svojemu namenu,« je dejal predsednik KS Homec-Nožice Andrej Repanšek in se zahvalil županu Toniju Dragarju, podžupanji mag. Renati Kosec, občinskim svetnikom ter občinskim službam za vse izvedene investicije v Krajevni skupnosti Homec-Nožice.

Župan Toni Dragar pa je dejal, da imajo v Domžalah idejo, da je potrebno skrbeti za ozemeljsko celovitost: »Kar pomeni, da je potrebno za naše območje od juga do severa ter od vzhoda do zahoda poskrbeti za investicije. Ena izmed teh zadev so tudi premostitveni objekti čez reko Kamniško Bistrico.«

PRAZNIČNA SPRENEVEDANJA

Vsako leto z veseljem pričakujemo Miklavžev prihod, ki se ga najbrž najbolj razveselijo otroci. Temu prazničnemu veselju nato sledi pričakovanje božičnih praznikov. Mnogi trgovski objekti so že novembra okrašeni in tudi večja mesta v Sloveniji že skoraj tekmujejo med seboj, katero bo prej na javnih prostorih prižgalo novoletne lučke. Tako pač je.

V tem veselem decembru se srečamo tudi s tremi velikimi liki, kot so Miklavž, Božiček in dedek Mraz, ki ima vsak po svoje prijazno sporočilo. Seveda ima prvi lik zgodovinski izvor, drugi lik duhovnega in tretji mitološkega. Svetemu Nikolaju, ki je bil zgodovinska osebnost, rečemo sicer sveti Miklavž, kadar govorimo o njem kot o dobrem možu, ki otrokom prinaša darila v začetku decembra. Sveti Nikolaj je bil škof v 4. stoletju v Turčiji in je zaslovel po izjemni dobroti do ljudi v stiski in pomanjkanju. Že kot mladenič je razdal vso svojo dediščino revežem in tudi kot škof je na neopazen način puščal darove ljudem, za katere je vedel, da potrebujejo pomoč. Iz te zgodovinske izkušnje je v Cerkvi nastala tradicija Miklavževega praznovanja in obdarovanja otrok.

Drugi lik, Božiček, povsem prvotno izvira iz duhovne vsebine božiča. Beseda »božiček« namreč pomeni mali Bog - mali Jezus, ki se je rodil v betlehemskem hlevu. Pred drugo

svetovno vojno je imel pri nas velik pomen. Torej ima tudi ta lik zgodovinsko ozadje, a ga je pred desetletji izpodrinil rdeči sivobra di možiček Božiček, ki ga je ustvaril ameriški koncern Coca-Cola. S tem so namerno zameglili zgodovinsko ozadje in bistvo besede »božiček« – da je prišel Bog med nas.

Tretji lik, dedek Mraz, pa je mitološki dobrotnik, ki obdaruje otroke ob koncu decembra. Dedek Mraz temelji na ruskih legendah iz časov pred drugo svetovno vojno. Pri nas ga je uvedla državna oblast po drugi svetovni vojni, ko je prepovedala Miklavža in v ta izpraznjen prostor uvedla dedka Mraza. Pred drugo svetovno vojno sta bila torej v ospredju Miklavž in Božiček, v času nekdanje Jugoslavije pa je imel domovinsko pravico do obstoja samo dedek Mraz. V novi državi Sloveniji sta se Miklavž in Božiček (a žal s popačeno Coca-Cola vsebino) smela vrniti med nas. Sprva je bilo malce čudno trojno decembrsko praznovanje, a so se ti trije možje nekako kar »navadili« drug na drugega. To smo sprejeli in nas nič ne moti, pa naj bomo verni ali neverni. Seveda je kristjanom zgled zgodovinske osebnosti sv. Nikolaja v veliko duhovno spodbudo, Božiček pa (a ne ameriški rdeči Coca-Cola možiček) duhovno tolažbo. Mitološki dedek Mraz pa je tudi že tako vkoreninjen v kulturo naroda, da kljub vrnitvi prejšnjih dveh v našo deželo, ostaja blizu ljudem, ki ne spre-

jemajo predvsem Miklavža ali tudi Božička. Predvidevali bi torej, da so v našem ljudskem izročilu vsi trije liki nekako enakovredni. Vendar ni čisto tako.

Nedavno je na neki slovenski šoli v popoldanskem varstvu neka učiteljica otrokom spregovorila o svetem Miklavžu kot liku dobrote. To pa je tako močno zmotilo starše enega od otrok, da so na šolo podali prijavo v smislu, da se gre učiteljica versko propagando. Od učiteljskega zbora je dobila ustni opomin z opozorilom, da svetega Miklavža ne sme več omenjati v šoli. Bravo!!! Zakaj pa potem v mnogih naših šolah dopuščajo in celo propagirajo dedka Mraza in Coca-Cola Božička? Zakaj se grejo v mnogih naših šolah delavnice izdelovanja simbolov za noč čarovnic, ki ima svoj izvor v satanističnem prazniku v noči pred krščanskim praznikom vseh svetih? Zakaj v mnogih naših javnih šolskih objektih dopuščajo ali celo uvajajo new age programe, kot so joga in mnoge druge poganske prvine, ki imajo svoj izvor v vzhodnih duhovnostih in niso zgolj preprosta telovadba in sprostitve? So duhovnost! Je to zgolj nevednost pristojnih šolskih organov? Naivnost? Če v našem javnem šolstvu državni organi tako močno zavračajo kakršnokoli versko dejavnost, zakaj dopuščajo, da v javni šolski sistem vdirajo poganske vzhodne duhovnosti? Da ne omenim naivnosti ali celo slaboumnosti izjave neke strokovnjakinje s področja zgodovine in etnologije, ki je pred kratkim v oddaji na javni televiziji izjavila »... kakšno je to krščanstvo, ki je prevzelo poganski običaj praznovanja solsticija /kar pomeni, da dan premaga noč, ko se dan prične daljšati/ in na njegovo mesto umestilo božič?« V pogovoru pa nadaljevala: »... tako se je končno tudi izvotlila krščanska vsebina božiča ...« in jo je nadomestila sodobna miselnost, ki na mesto praznika Jezusovega rojstva postavlja praznik družine.

Morda ima na nek način delno celo prav, ker so žal res mnogi kristjani zatajili v sebi bistvo

božičnega praznika, ker ga bolj praznujejo kot »zunanjo embalažo«, ne pa kot zgodovinsko dejstvo božičnega praznika, kar je gotovo dogodek rojstva Boga na Zemlji – Jezusa Kristusa v Betlehemu. Zato je božič kot zgolj praznovanje družine drugotnega pomena. Družina praznuje vse leto lahko skupaj ob različnih cerkvenih, državnih in osebnih praznikih družinskih članov. Če se ob božiču sklicujemo na družinsko praznovanje, potem nam je gotovo na tem mestu in v tem času najbolj v zglede prav sveta Družina (Jezus, Marija, Jožef), ki je na poseben način zaživela prav v sveti noči in odprla pot nazaj v izgubljeni raj (Nebes) vsemu človeštvu vseh časov in krajev. Torej tudi vsakemu od nas osebno, če sprejmemo zgodovinsko resnico o osebi Jezusu Kristusu: zakaj je prišel na svet, kaj nam prinaša in k čemu nas vabi.

Kdor se torej s srcem odpre Kristusu, ki je pot, resnica in življenje, mu vera v Boga ni mit ali legenda, ampak mu postane smisel življenja v prepričanju, da nas po končanem zemeljskem življenju čaka novo bivanje, kjer ni več bolečine in smrti.

Zato vabim vse »Vaščane«, da ne podležemo lažni kulturi javnega mnenja, ki načrtno izpodriva vse, kar je v zvezi s krščanstvom in nam namesto pristne vere v zgodovinski dogodek betlehemske noči ponuja plehke zunanje nadomestke, ki pa niti najmanj ne premorejo izpolniti najglobljega človekovega hrepenenja po živi veri v osebnega živega Boga, trdnem upanju v izpolnitev Njegovih obljub in dejavni ljubezni do Boga in sočloveka!

Ob tej priložnosti želim vsem lepe in doživete božične praznike ter obilo božjega blagoslova in varstva v prihodnjem letu!

Lojze Hostnik, homški župnik

GASILSKO-REŠEVALNA VAJA NOŽICE 2017

»ZARADI UDARA STRELE PRIŠLO DO POŽARA NA GOSPODARSKEM POSLOPJU V NOŽICAH«

V soboto, 7. oktobra 2017, so gasilci PGD Homec kot vsako leto v mesecu požarne varnosti izvedli večjo gasilsko-reševalno vajo. Na tokratni, ki je bila izvedena na gospodarskem poslopju Rodetovih v Nožicah, so poleg domačih gasilcev sodelovali še poklicni gasilci CZR Domžale, PGD Radomlje, PGD Rova in PGD Šmarca.

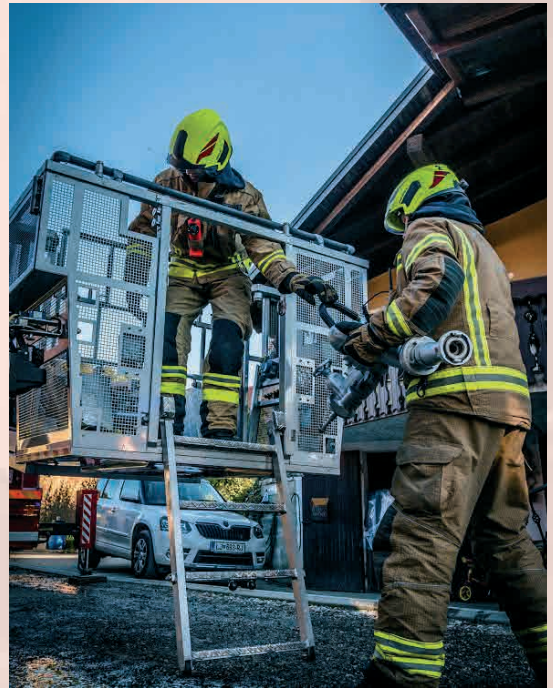
Scenarij letošnje vaje, ki jo je pripravil poveljnik PGD Homec Luka Repanšek, je bil sledeč: V soboto okrog 4. ure popoldan je zaradi udara strele prišlo do požara na gospodarskem poslopju v Nožicah. Ker se je v poslopju nahajalo veliko gorljivih snovi, se je začelo močno kaditi v medetažnem prostoru objekta, ogenj pa je preskočil na zgornje nadstropje, v katerem se je nahajalo seno.

Domačini so opazili dim, ki se je valil iz poslopja in takoj poklicali na Regijski center za obveščanje Ljubljana (112). Ta je prek pozivnikov aktiviral gasilce PGD Homec in poklicno gasilsko enoto CZR Domžale. Zaradi velike zadimljenosti in same velikosti objekta pa so aktivirali še gasilske enote PGD Radomlje, PGD Rova in PGD Šmarca.

Gasilci so takoj po prihodu pričeli z gašenjem objekta ter z notranjimi napadi in reševanjem živine, ki se je nahajala v objektu. Zaradi hitrega posredovanja jim je požar kmalu uspelo pogasiti ter rešiti objekt pred ognjenimi zublji. Ker je do požara prišlo na zelo strnjenem naselju, kjer se nahaja več stavb, so gasilci z vodo varovali tudi bližnje objekte, saj je obstajala bojazen, da bi prišlo do požarnega preskoka.

Po besedah poveljnika Luke Repanška, je bil namen vaje preveriti fizično in strokovno usposobljenost operativnih gasilcev, prve pomoči ter delovanje gasilske tehnične opreme. Namen vaje je bil tudi preveriti postopek reševanja ljudi in živali iz zadimljenih prostorov, dostopnost območja za intervencijska vozila ter preveriti dobave vode za gašenje. Prav tako so z vajo preverili delovanje UKV zvez, aktiviranje in alarmiranje enot s pozivniki sistema ZA-RE in sistema FLORJAN. Na vaji je sodelovalo 47 gasilcev z devetimi vozili ter osem rediteljev.

Ker pa takšne vaje niso same sebi namen, je izvedba vaje potekala pod budnim očesom poveljnika Gasilske zveze Domžale Matjaža Merkužiča, ki je sodelujočim gasilcem po zaključku vaje podal tudi prvo oceno izvedbe vaje. Ob tej priložnosti se poveljnik PGD Homec Luka Repanšek zahvaljuje Boštjanu Rodetu, da so jim za izvedbo vaje odstopili svoje gospodarsko poslopje.

DAN ODPRTIH VRAT PGD HOMEK

DAN POVEZOVANJA, SODELOVANJA IN DRUŽENJA

Vsako leto je mesec oktober posvečen varstvu pred požari. Letos je Gasilska zveza Slovenije za tematiko izbrala geslo »Ko se nesreča zgodi, naj bodo proste poti!«, da bi posebej opozorila na dostopnost intervencijskih poti in površin za gasilce. Vsako leto v tem mesecu številna gasilska društva pripravijo dneve odprtih vrat za širšo javnost, da se prebivalci približje spoznajo z gasilsko dejavnostjo in tudi z različnimi preventivnimi nasveti, ki so vedno več kot dobrodošli.

Že vrsto let svoja vrata na široko odprejo tudi gasilci PGD Homec, ki jih krajani z veseljem obiščejo. Tako je bilo tudi letos. Največ je bilo tistih najmlajših, ki so pred gasilski dom na Homec prišli v spremstvu svojih staršev. Seveda so imeli kaj videti in tudi doživeti, saj so se homški gasilci tudi letos zelo potrudili ter pripravili zanimiv in pester program, ki je trajal vso sobotno dopoldne.

Gasilci so pripravili različne prikaze gašenja požarov, posebej različnih požarov, ki se lahko pripetijo v kuhinji. Pri tem pa je bil seveda poudarek na preventivi, kako je potrebno pravilno odreagirati v takšnih primerih, da ne pride do še večje škode. Gasilci so prikazali tudi posredovanje v primeru prometne nesreče, saj so se s tehničnim posegom lotili odsluženega osebnega vozila, pri tem pa so prikazali tudi reševanje ponesrečencev iz vozila. Homške mladinke pa so se lotile tudi gašenja osebnega vozila. Skratka, bilo je veliko ognja in dima, še več pa vode. Svoje odeje in pripomočke so razgrnili bolničarji in člani Območnega združenja Rdečega križa Domžale, prostovoljecem so nadeli umetne rane, skupaj so si izmislili, kako je do njih prišlo, potem pa jih tudi pravilno oskrbeli. Vsi so lahko ponovili temeljne postopke oživljanja in uporabo avtomatskega defibrilatorja, naučili pa so se tudi,

kako uporabljamo vse tiste povoje, obliže in gaze, ki se nahajajo v škatlah prve pomoči.

To pa seveda še ni bilo vse. Za najmlajše obiskovalce so gasilci pripravili tudi delavnice ter nagradne igre, na travniku jih je čakal velik skakalni grad, preizkusili pa so se lahko tudi v streljanju z lokom v tarčo, za kar je poskrbel odlični lokostrelec Žiga Ravnikar s svojo ekipo. Gasilci iz PGD Prevoje so pripeljali na ogled staro gasilsko vozilo prav takšne znamke, kot so ga nekoč imeli v svoji garaži homški gasilci. Popoldan so gasilci pripravili še veliko gasilsko-reševalno vajo na gospodarskem objektu v Nožicah.

Brez sladkanja in razvajanja tudi tokrat ni šlo, za kar so poskrbele vrle homške gasilke, ki so doma napekle sladkih dobrot. Na prizorišču pa so poskrbele tudi za peko palačink, kostanja, ki se ga je dalo poplakniti s čajem ali pa čisto svežim jabolčnim moštom. Homški gasilci so se tudi letos potrudili in pripravili prijeten dan druženja z njimi. Prepričani smo, da bodo v svoje vrste kmalu pridobili tudi kašnega novega mladega gasilca, saj je bilo na dnevu odprtih vrat kaj videti. Predvsem pa to, da so prostovoljni gasilci v službi ljudstva dan in noč ter vedno pripravljene priskočiti na pomoč. Hkrati pa je gasilsko društvo pomemben člen v vsakem kraju. Poleg intervencij, vaj in tekmovanj se v njihovih vrstah dogaja še marsikaj, kar daje utrip kraju. Še najbolj pomembno je povezovanje, sodelovanje in druženje, ki ga je v dandanes, ko nas prehitava čas, vedno manj.

Zavarovalnica Triglav z donacijo za nakup novega gasilskega vozila razveselila homške gasilce

Gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Homec se že nekaj let trudijo in zbirajo sredstva za nakup novega gasilskega vozila GVC 16/25. V ta namen so ustanovili tudi manjši odbor, ki skrbi, da bodo kupili vozilo in ga nadgradili, da bo služilo v pomoč ljudem in premoženju. Tik pred samim nakupom pa jih je razveselila Zavarovalnica Triglav z donacijo v višini 3.000 evrov, kar jim bo seveda prišlo še kako prav, saj nakup novega vozila in njegova nadgradnja ni majhen finančni zalogaj.

Na dan gasilske veselice, gasilci PGD Homec jo imajo vedno zadnjo soboto v mesecu juniju, je homške gasilce čakalo še posebno presenečenje. Predstavniki Zavarovalnice Triglav Roman Kračun jim je izročil bon v vrednosti 3.000 evrov za nakup novega gasilskega vozila. Dar so iz rok predstavnika Zavarovalnice Triglav prevzeli predsednik PGD Homec Andrej Ulčar, poveljnik Luka Repanšek, tajnik Janez

Ravnikar in predsednik KS Homec-Nožice Andrej Repanšek.

Predstavniki Zavarovalnice Triglav Roman Kračun je ob predaji bona povedal, kako je vesel, da se je pred štirimi leti preselil v ta kraj, kjer so doma samo dobri ljudje in kjer je spoznal veliko prijateljev, med njimi je veliko gasilcev, za katere pravi, da je navdušen nad njihovo zagnanostjo in srčnostjo. Povedal je tudi, da je pri Zavarovalnici Triglav vedno na prvem mestu varnost: »In prav gasilci ste tisti, ki zanjo vedno poskrbite. Zato vam danes z veseljem podarim bon za nakup novega vozila. Prepričan sem, da bo homškim gasilcem novo gasilsko vozilo služilo za njihovo še bolj kvalitetno delo in k še večji varnosti premoženja in življenja.« Po izročitvi donacije je sledila še velika vrtna veselica, na kateri je za dobro voljo in zabavo poskrbel ansambel Vi-harnik, za vse ostalo pa homški gasilci.

HOMŠKI GASILCI NA MEDNARODNEM TEKMOVANJU FIREFIGHTER COMBAT CHALLENGE AUSTRIA

V začetku novembra je v Gradcu potekalo mednarodno tekmovanje Firefighter combat challenge Austria. To je gasilsko tekmovanje, pri katerem se gasilec pod obremenitvijo zaščitnih oblačil in z dihanjem skozi izolirni dihalni aparat spopade s progo, ki sestoji iz petih različnih nalog. Na tem tekmovanju so sodelovali tudi trije člani PGD Homec.

Matej Narobe, Gašper Vrhovnik in Žiga Lah so se v dveh tekmovalnih dneh zelo dobro odrezali. Nastopili so v posamičnih nastopih, tandemih in ekipni tekmi. V ekipo so se pod imenom Team Slovenia 2 združili še s članom PGD Radovljica Harisom Pivačem in članom PGD Tržič Urbanom Žonta. V posamičnih nastopih in tandemih so se fantje uvrstili v zlato sredino, medtem ko so v ekipnem tekmovanju zablesteli. Izmed 34 ekip so dosegli 3. mesto in zaostali le za Team Austria in Team Slovenia 1.

Tekmovalce sedaj čaka zimski premor, fantje pa si želijo, da bi bili v prihodnji sezoni še boljše pripravljene in svoje rezultate izboljšali na tekmovanjih v Sloveniji in tujini.

NOVA PRIDOBITEV PGD HOMEK AVTOMATSKI EKSTERNI DEFIBRILATOR (AED).

Dnevno se v Sloveniji zgodi med 6-8 srčnih zastojev, ki je bolezen sodobnega človeka. Edino zdravilo za uspešno reanimacijo ob srčnem zastoju sta hitra uporaba temeljnih postopkov oživljanja (TPO) in uporaba avtomatskega zunanega defibrilatorja (AED). Brez izvajanja temeljnih postopkov oživljanja jih preživi manj kot 7%. Ob pravih stiskih prsne koše in umetnem dihanju je preživetje med 10 in 20%. Z uporabo AED se delež oseb, ki preživijo srčni zastoj še poveča in do 60% ali celo več. Zato smo se v PGD Homec odločili, da bi pridobili donacije in to napravo pripeljali tudi v naše operativno območje.

Tako smo v januarju 2017 nakupili dolgo načrtovani AED. Napravo, ki je namenjena laikom za oživljanje ob srčnih zastojih, smo kupili s pomočjo ozaveščenih donatorjev, ki so našo idejo podprli. Donacijo za nakup AED so prispevali: farmacevtsko podjetje Lek d.d., Krajevna skupnost Preserje, Krajevna skupnost Homec-Nožice in Andrej Repanšek.

AED je nameščen na zunanji stran gasilskega doma, in je dostopen 24 ur na dan vsem krajanom ob morebitni potrebi po njem.

Zakaj je AED tako pomemben?

Štejejo sekunde!

Če se človeku ustavi srce in mu nihče ne pomaga, umre v približno 10 minutah (možnost preživetja je vsako minuto manjša za 10%), možgani pa se nepopravljivo pričnejo okvarjati že po nekaj minutah. Večina zastojev srca in posledične smrti se pripeti izven bolnišnic, ob prisotnosti očitvecev. Vzroki za tako stanje se lahko večinoma pozdravijo le s sunkom električnega toka. Z AED damo možnost vsakemu očitvecu, da prične z postopki oživljanja že veliko preden prispe reševalna ekipa (povprečno potrebujejo 10-15 minut). Hitreje kot začnemo oživljati, več možnosti za preživetje ostane. Strokovnjaki si želijo, da bi človeka prvič stresli z električnim sunkom

v 3-5 minutah od tega ko se je zgrudil, kar seveda reševalna ekipa z rešilcem ne zmore. Očitvec, ki je ob dogodku prisoten in ima na voljo AED, pa to zmore.

Kaj lahko očitvec naredi?

toliko, kot zdravnik brez opreme, z AED pa skoraj toliko, kot reševalna ekipa z vso opremo!

AED je varna in enostavna naprava!

Avtomatski zunanji defibrilator (AED) je prenosna elektronska naprava, ki je sposobna zaznati zastoj srca pri človeku. S pomočjo električnega sunka pa lahko srce ponovno požene in s tem reši življenje.

Sestavljen je iz ohišja z baterijo, iz katerega izhajata dve nalepki – elektrodi. Odvisno od modela lahko na ohišju najdemo največ 2 gumba (za vklop in proženje električnega sunka), zvočnik (preko katerega nam aparat daje glasovna navodila v slovenskem jeziku) ter pri nekaterih ekran, kjer se navodila tudi izpišejo.

Uporaba je varna in enostavna, uporablja ga lahko prav vsak.

Sam po sebi pa aparat seveda ne rešuje življenj, je pa izredno dobrodošel dodatek pri oživljanju s pritiski na prsni koš (masažo srca) in umetnim dihanjem. Z oživljanjem z uporabo AED lahko narediš toliko kot celotna reševalna ekipa, ki prispe kasneje in reši življenje.

AED je popolnoma enostavna in varna naprava, ki jo lahko uporablja vsakdo!

Samo uporaba AED, brez stiskov prsne koše in umetnega dihanja, je neučinkovita!

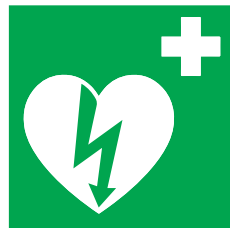
V planu so tudi brezplačna izobraževanja za vse krajanje Nožic, Homca in Preserij o uporabi defibrilatorja, katere bomo izvajali tekom leta, termini bodo objavljeni tudi v Vaščanu in na straneh PGD Homec www.pgd-homec.si

Vsem donatorjem se zahvaljujemo za njihovo nesebično skrb do širše okolice v kateri delujejo.

HVALA

Janez Ravnikar,
gasilec bolničar, certificirani
prvi posredovalec

VSAKDO LAHKO REŠI ŽIVLJENJE!

24 UR JAVNO DOSTOPEN AVTOMATSKI ZUNANJI DEFIBRILATOR GASILSKI DOM NA HOMCU

BREZPLAČNA PREDSTAVITEV TEMELJNIH POSTOPKOV
OŽIVLJANJA Z UPORABO DEFIBRILATORJA

PETEK 12. januar 2018 ob 18. uri
in

SOBOTA 13. januar 2018 ob 18. uri

V PROSTORIH GASILSKEGA DOMA NA HOMCU

VABLJENI!

ČEBELARSKA DRUŽINA HOMEČ

Živahno poletje in jesen

V Čebelarskem društvu Domžale, s tem pa tudi v čebelarski družini Homec, se je tudi v drugi polovici leta veliko dogajalo. Kako tudi ne – pridne čebele, pridni čebelarji! Najprej naj se pohvalimo z novo, lepo celostno podobo društva.

Pri društvenem čebelnjaku na Brdu smo avgusta realizirali tradicionalno srečanje čebelar in čebelarjev društva in njihovih družinskih članov. Številni udeleženci so najprej prisluhnili izobraževalni temi, nato pa je sledila izborna hrana, prijateljski pogovori in pesmi.

Septembra smo se odpravili na Koroško. Marsikaj smo izvedeli od koroških čebelarjev tako na naši kot na avstrijski strani. Obiskali pa smo tudi rudnik Mežica.

Vsak mesec organiziramo strokovne debate, ki so vedno aktualne in zato dobro obiskane.

Okrogla miza

Čebelarska društva Domžale, Krtina-Dob in Lukovica so v Knjižnici Domžale v petek, 10. novembra 2017, organizirala okroglo mizo Ali dovolj poznamo čebelje pridelke in njihov pozitiven vpliv na nas?. Z njo smo želeli informirati občane o kvaliteti raznovrstnih čebeljih pridelkov in pomenu njihovega uživanja za zdravo življenje ter jih osveščati o pomenu medonosne čebele in čebelarjenja.

Gregor Lužar, naš največji čebelar v društvu, je predstavil čebeljo družino, vrste medu in kako gospodariti s čebelami.

Zakonca Viktorija (88 let) in Miro (95 let) Pevc sta predstavila svoje pozitivne izkušnje z uživanjem čebeljih pridelkov.

Daša Sojer, učiteljica gospodinjstva, naravoslovja in biologije na OŠ Ihan, je spregovorila o pomenu uživanja čebeljih pridelkov med šolarji. Anton Komat, slovenski svobodni raziskovalec, pisec, scenarist, publicist ter naravovarstvenik je opozoril, da je čebelja družina fenomen naravnega okolja in da je njen vpliv na našo prehrano neprecenljiv. Čebele so sedaj že ogrožena živalska vrsta. Opozoril je, da imajo uporaba gensko spremenjenih semen in kemično tretiranje semen porazen vpliv na čebele in druge opraševalce.

Branko Borštnik, čebelar in promotor uživanja cvetnega prahu, ki se že mnogo let ukvarja s njegovim pridelovanjem, je povedal, kako ga pridobiva cvet ter kako naj ga uživamo.

Nika Pengal, apiterapevtka in čebelarka, je predstavila apiterapijo in kakšne izkušnje ima pri tem delu, še posebej pa je spregovorila o propolisu.

Dr. Marjeta Levstek iz Centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik nam je povedala, kako pomembna je dejavnost CCN za naš obstoj in opozorila, da čiščenje vode ni tako enostavno.

Na koncu so bili obiskovalci povabljeni k degustaciji čebeljih pridelkov in medenih dobrot.

Ambiciozni načrti

V teku so aktivnosti za postavitve društvenega čebelnjaka ob Kamniški Bistrici v bližini čistilne naprave. Načrtujemo tudi postavitve čebelarstva učne poti.

Slovenski zajtrk v šolah in vrtcih

V novembru je v šolah in vrtcih tradicionalen slovenski zajtrk, seveda tudi z medom. Otrokom smo predstavili svet čebel in njihovih pridelkov.

Pobratenje našega društva s čebelarji iz Koprivnice

Upravni odbor ČD Domžale je sprejel sklep, da se naše čebelarstvo pobrati s Čebelarstvom Lipa iz Koprivnice na Hrvaškem. Predlog za pobratenje je nastal na osnovi poglobljenih stikov ob predstavitvi občine Domžale v mestu Koprivnica.

Čebelarjevo voščilo

Naj vam zaželimo sreče in zdravja v prihajajočem letu. Tudi s pomočjo čebeljih pridelkov. Naj med!

IZLET KS HOMEC-NOŽICE V ŠENTJUR PRI CELJU, NA SLADKO GORO IN POSOTELJE - 30. 9. 2017

Skozi leta se je ustalil termin vsakoletnega izleta KS: na zadnjo soboto v mesecu septembru, po jesenskem enakonočju. Letošnjo traso izleta smo posvetili vzhodnemu robu slovenskega etničnega prostora, delu južne železnice in Posotelja. Vreme smo naročili pri zanesljivih vremevarjih in res so se izkazali.

Ker se dan zjutraj lovi, smo krenili na pot ob 7. uri in po prvem pozdravu predsednika KS Andreja REPANŠKA nam je vodič predstavil traso poti, postanke in zanimive detajle ob poti, kjer bomo pogledali zgodovinsko, kulturno in umetnostno-zgodovinske ter geografske znamenitosti tega konca Slovenije. Prvi postanek smo naredili ob avtocesti na Lopati za plus in minus ter nadaljevali do Šentjurja pri Celju, kulturno bogatega in arheološko izredno zanimivega kraja z Rifnikom ozadju. Kjerkoli so bili v slovenskem prostoru ostanki rimskih ali poganskih svetišč, so prišli, že pokristjanjeni, izbrali za patrocinjaja ali sv. Jurija ali sv. Marjeto ali sv. Mihaela, ki ubijajo zmaja. V Šentjurju nas je pričakal domačin, ddr. Igor GRDINA. Po dogovoru z g. župnikom Vinkom ČONČEM smo si ob njegovi razlagi in zgodovinskem orisu najprej ogledali župnijsko cerkev sv. Jurija in križev pot Janeza in Jurija Šubica. Nato smo si v okviru TIC-a ogledali arheološko razstavo RIFNIK IN NJEGOVI ZAKLADI. Sodobna postavitve prikazuje 600 eksponatov od mlajše kamene in železne dobe preko Keltov in Rimljanov do pozne antike, vse z bližnjega hriba Rifnika z najbolj znanim kipom rimskega vojskovodje Germanika. Sledila je profesionalna razlaga najboljšega poznavalca skladateljev in zdravnikov IPAVCEV – Benjamina, Gustava (tudi župan Šentjurja) in Josipa- ddr Igorja GRDINE z mnogimi duhovitimi anekdotami. Po ogledu rojstne hiše dinastije Ipvacev

smo presenečeni ugotovili, da je arhitekt Jože PLEČNIK mojstrsko uredil tudi dvorišče in vodnjak k tej hiši. Ja, Plečnik je bil res mojster detajla.

Ker je na teh naših izletih poskrbljeno tudi za trdo in tekoče gorivo ter za poživitev plame-
na, se je topla malica kar prilegla v Gostišču BOHORČ v Šentjurju. Na takih poteh od-
livanje in zalivanje še kako prav pride. Pot do naslednjega postanka in ogleda MUZEJA JUŽNE ŽELEZNICE je bila kratka, le na drugi konec mesta Šentjur. Južna železnica (kot so jo poimenovali) Dunaj – Trst: 577 km in 200 metrov. Zgradili so jo v celoti leta 1857– dvotirno progo so gradili s takratnimi tehničnimi sredstvi dobrih dvajset let. Država Slovenija pa potrebuje 20 let, da sploh naredi načrt za 27 km proge Divača-Koper drugi tir. Ironija slovenskih političnih genialcev ...

Dolgoletni postajenačelnik g. Miha BUČAR nas je skozi zgodbe, originalne eksponate in fotografije popeljal skozi zgodovino južne železnice na Štajerskem. Na današnjem slovenskem ozemlju so jo razdelili na tri faze: Gradec (Graz) – Celje, Celje – Ljubljana, Ljubljana – Trst. Trasa med Celjem in Ljubljano je imela tri variante: Celje – pod Trojanami – Domžale - Ljubljana; Celje – skozi Tuhinjsko dolino – Kamnik – Ljubljana in tretja, ki je bila sprejeta zaradi premogovnikov Hrastnik – Trbovlje – Zagorje: Celje – Zidani most — Ljubljana v povezavi s progo proti Zagrebu. S slikovitim prikazom in z rekonstrukcijo originalne železniške postaje Šentjur pri Celju z vsemi infrastrukturnimi objekti nas je g. Bučar popeljal v čas nastanka proge Gradec – Celje. Šentjur je znamenit tudi po svojem ro-

jaku Franju MALGAJU, nadporočniku, ki se je zapisal v slovensko zgodovino kot Maistrov bореc, pesnik, narodno zaveden Slovenec, odločen bореc za severno mejo na območju Koroške, kar je plačal s svojim življenjem. Nekdanji postajenačelnik nas je z dvigom loparčka odpravil proti Sladki gori.

Naša pot je šla skozi Šmarje pri Jelšah, kjer si je vredno ogledati križev pot (obnovljen po načrtih arhitektke, režiserke in scenaristke Mete HOČEVAR); cerkev sv. Roka s čudovito baročno slikarjijo smo pustili za daljši privatni ogled. Ko smo se vzpenjali na Sladko goro med prisojnimi vinogradi (tu pridelujejo kakovostno mašno vino za vso mariborsko nadškofijo), se je ponujala jesensko barvana potrgatvena idila v vinogradih pod Bočem. Slovenija je res lepa in bogata. Cerkev Matere Božje stoji na platoju vinorodne rebri, kjer je že prej stala poznogotska cerkev sv. Marjete. Lemberški župnik Mikec se je leta 1744 odločil podreti staro in do leta 1754 je zgradil novo, pravo baročno mojstrovino, ki jo uvrščajo med najpomembnejše kulturne spomenike na Slovenskem. Notranjost in strop je poslikal naš rojak in baročni mojster iz Mengša Franc JELOVŠEK. Prav zaradi enkratne ideje in verodostojnih prikazov bolezni imajo freske za osrednjo stvaritev baroka na Slovenskem. Po ogledu in razlagi v cerkvi nas je povabil mežnar g. Franček v župnijsko klet na pokušino starega in mladega vina. Lepa poteza! Nadaljevali smo v Posotelje in mimo Podčetrtna ter Term Olimia do Bistrice ob Sotli, vse do gradu Podsreda, ki ga mnogi imenujejo »najbolj grajski grad med gradovi na Slovenskem«. Pozidan je bil sredi 12. stoletja. Najdragocenejše prvine izvirajo iz obdobja romanike. V zadnjih 30 letih je iz propadanja ob celoviti prenovi postal pomemben nosilec kulturne, izobraževalne, družbene in turistične ponudbe Kozjanskega ter center Kozjanskega naravnega parka. V gradu smo si ogledali spominsko sobo sv. Eme, stalno slikarsko razstavo slikarja Franceta SLANE, stalno steklarsko razstavo kozjanskih steklarn- glažut. Vredno ogleda! Na poznem kosilu smo se ustavili v pivovarni

Izlet KS Homec - Nožice

in gostišču PRI HALERJU. Okusno, dobro!
Po zaslugi Andreja REPANŠKA in ekipe
skrbnih gospodinj, organizacijsko aktivnih
ter sposobnih mediatorjev, muzkonarjev, smo
razmeroma zgodaj prišli spet nazaj na Homec;
zadovoljni in polni vtisov. Slovenija je res ze-
lena oaza sredi Evrope. Radi jo imejmo in
ponosni bodimo nanjo! Spoznali smo še del
slovenske domovine - mlade neveste

Dr. Janez Marolt

»KER OB ZAČETKU MOJE OBRRTNIŠKE
TESARSKE POTI NI BILO DVIGAL IN OSTALIH
STROJEV, STA BILA RAMA IN AVTOMOBILSKA
PRIKOLICA AVTODVIGALO«

Foto: Janez Ravnikar

Streha je del, ki pokriva in ščiti stavbo pred padavinami oziroma zgornji zaključek poslopja iz strešnih nosilcev in kritine. Strehe predstavljajo prvo konstrukcijo, ki jo je pračlovek realiziral. Prve strešne konstrukcije so bile narejene iz tanjših debel, palic ali kolov, pokrite z listjem, travo ali živalsko kožo in so predstavljale zaščito pred dežjem, snegom in vetrom. To pomembno funkcijo streha opravlja še danes, obenem pa s svojo obliko pomembno vpliva na videz stavbe ter sooblikuje njeno razpoznavno podobo, posredno tudi naselja in kulturne krajine.

Če kdo pozna strešne konstrukcije kot lasten žep, je to zagotovo tesarski mojster Anton Žekar iz Homca (v nadaljevanju ga bomo poimenovali Tone, kakor ga kličejo vsi), ki se je s tesarstvom začel ukvarjati že v rani mladosti, saj se je pri mojstru Francetu Šebetu v Žejah pri Komendi izučil za tesarja. Kasneje ga je pot pripeljala na Homec, kje sta si z ženo Meto ustvarila družino, na domačiji pa je zgradil delavnico z žago in se kot obrtnik lotil izdelave strešnih konstrukcij. Marsikatera hiša v ožji in širši okolici pa tudi marsikje drugje po Sloveniji nosi strešno konstrukcijo, ki jo je izdelal Tone. Če ne na novo, jo je zagotovo obnovil ali pa na novo prekril. Če so bile strešne konstrukcije včasih bolj enostavne, so danes veliko bolj zapletene, saj so načrti narejeni tako, da se izkoristi vsak možen prostor v hiši, pri tem pa je seveda potrebno prilagoditi tudi strešno konstrukcijo. Po dolgih letih tesarjenja, ki ni bilo lahko, saj včasih ni bilo takšnih strojev in mehanizacije kot danes, se leta 2004 upokojil, družinsko tradicijo tesarstva pa uspešno pelje naprej njegov sin Toni, ki je v zadnjih letih povečal delavnico ter moderniziral strojno opremo, ki jo potre-

buje pri svojem delu, saj je razvoj na tem področju v zadnjih letih zelo hiter.

Na domačiji v Babni gori je bil najstarejši izmed osmih otrok

Tone, ki je lani dopolnil 70 let, se je rodil 26. decembra 1946 na v fari svetega Štefana. Očetu Valentinu, ki je bil domačin in mami Mariji, ki se je primožila Babni gori iz sosednje vasi, se je v zakonu rodilo osem otrok. Doma so imeli kmetijo in štiri hektare obdelovalne zemlje, med drugim so imeli tudi nekaj vinograda. Tone pripoveduje, da so doma živeli od kmetije, zato so morali vsi poprijeti za delo. Ker je bil Tone najstarejši izmed otrok, je bilo načrtovano, da po očetu in mami prevzame domačijo in kmetijo. Vendar so kasneje okoliščine pripeljale do tega, da je zapustil domači kraj, saj se mu ponudila priložnost, da pri mojstru Francetu Šebetu v

Žejah pri Komendi opravi učno dobo vajeništva, ki je bila takrat pogoj, da si se lahko izučil za poklic. »Nekega dne sem doma pomagal izdelovati korita za prašiče, ko se je pri nas oglasil sosed in me povprašal, če bi se šel učiti za tesarja. Že čez dober teden dni je prišel mojster France Štebe iz Žej pri Komendi. S sosedom sta se poznala, saj so se njune poti velikokrat križale poslovno. Štebe je bil krovec, sosed pa je bil v službi pri Megradu. Štebe je soseda vprašal, če pozna kakšnega, ki bi šel k njemu za vajenca. Ker je bilo pri nas doma veliko otrok, niso imeli nič proti, če sem se odpravil po svetu, kljub temu, da sem bil prvotno namenjen, da ostanem na domačiji,« nam o razlogih njegovega odhoda v svet, se pravi v naše kraje in o začetku njegove poklicne poti zaupa Tone. To je bilo leta 1962, ko je bil star 16 let.

Za tesarja se je izučil pri mojstru Francetu Štebetu v Žejah pri Komendi

Odločil se je, da sprejme izziv, zato se je odpravil na domačijo k mojstru Francetu Štebetu v Žeje pri Komendi, kjer je tudi stanoval. Tam se je izučil tesarske obrti. Štebetova domačija je imela tudi kmetijo, zato je po potrebi pomagal tudi pri kmečkih opravilih. »Učna doba, da sem prišel do tesarskega poklica, je trajala dve leti. Obiskoval sem gradbeno šolo Ivana

Kavčiča v Ljubljani in sicer je pouk trajal vsako leto po tri mesece, ostali čas pa sem opravljal vajeništvo pri mojstru Štebetu,« pojasni Tone. Po zaključku šolanja je še nekaj let delal pri mojstru Štebetu, vmes je služil vojaški rok v inženirskem vodu v Zagrebu, leta 1969 pa se je kot vzdrževalec zaposlil v Stolu, kjer je bil vse do leta 1974. »Ker sem bil izučen za tesarja, sem v popoldanskem času sodelavcem pomagal izdelovati strehe. Običajno so imeli les že doma, sam sem naredil profil, zrisal, razžagal, nato pa smo skupaj postavili strešno konstrukcijo in jo pokrili. Ker je bilo dela oziroma povpraševanja po mojih krovskih storitvah čedalje več, nisem mogel več podelavati in sem šel leta 1974 na svoje.«

Ljubezen svojega življenja, ki ga je pripeljala na Homec, spoznal na gasilski veselici

V začetku službovanja v Stolu je živel v Preserjah, zato je kar nekako logično, da je tudi svojo ljubezen našel v naših krajih. Svojo bodočo ženo Meto Grašič je spoznal leta 1970 na homški gasilski veselici, ki je tiste čase potekala na dvorišču gostilne Repanšek. Tone nam zaupa, da je takoj, ko sta se z Meto spoznala, vzplamtela ljubezen. Leto kasneje sta se poročila, takrat pa se je tudi preselil na njeno domačijo na Homec. V zakonu se jima je rodilo pet otrok, dve hčerki in trije sinovi. Kot smo že omenili, je Tone z obrtniško dejavnostjo začel leta 1974, leto kasneje se je na ženini domačiji lotil gradnje delavnice in žage. »Zidali smo v lastni režiji in sicer pozimi ter ob slabem vremenu, ko je bil čas. Jaz sem zidal, tast je delal beton, na pomoč pa so priskočili tudi sosedje. Bili so trenutki, ko so tudi štirje mešalci naenkrat mešali beton.«

Začetki samostojne poti so bili zelo težki, cilji pa z močno voljo in predanostjo delu doseženi

Seveda pa začetki samostojne obrtniške poti niso bili lahki. Tone pravi, da je začel iz nič, prav tako na začetku ni imel nobenega stroja. »Tiste čase je bilo stroje in gater težko dobili, tudi ni bilo možno priti do kakršnihkoli kreditov, zato se je kupovalo staro in rabljeno po

tovarnah. Veliko je bilo tudi na nas, saj smo morali stare in rabljene stroje, ki smo jih kupili, obnoviti z lastnimi rokami. Kljub temu se je vse dalo speljati, bilo je pa potrebno veliko truda in napora. Prvi gater, ki sem ga kupil, je žagal na nafto, po desetih letih pa smo iz Nožic napeljali svoj električni vod.«

Žaga je običajno obratovala v zimskem času in ob slabem vremenu

Po pripovedovanju Toneta je žaga delala predvsem v zimskem času in takrat, kadar je bilo slabo vreme. Največ so razžagali les za svoje potrebe, se pravi, za izdelovanje ostrešij. Zelo veliko so žagali les za okoliške kmete in tudi druge stranke. »Ker ob začetku moje obrtniške poti ni bilo dvigal in ostalih strojev, sta bila rama in avtomobilska prikolica hiab (avtodvigalo),« v šali Tone obrazloži, da je bilo to delo vse prej kot lahko.

Les je ena izmed najstarejših gradbenih tehnik

Pomemben gradbeni element pri strehah predstavlja les. Gradnja iz masivnega lesa je ena izmed najstarejših gradbenih tehnik, pri tem moramo poznati njegove mehanske lastnosti – predvsem njegovo trdnost. Tone nam pove, da je smrekov les najboljši les za strešno konstrukcijo. Seveda obstajajo še kvalitetnejši lesovi, ki pa so veliko dražji ter v naših krajih manj pogosti kot smrekov. Zelo pomembno pri lesnih strešnih konstrukcijah je tudi to, da je les lahko obremenjen upogibno, tlačno oziroma natezno ter strižno. Ko se enkrat les razžaga, še ni takoj primeren za gradnjo. Strešno kritino se izdelava iz delno posušenim lesom, kar pomeni približno pol leta, da se les umiri.

Če so bile strešne kritine na začetku enostavne, so z leti postajale vedno bolj komplicirane

In kakšna so bila tesarska dela. Tone pojasni, da je bilo delo zelo raznoliko, poleg novih streh je bilo veliko popravil, prekrivanja, izdelava opažev za stopnice in podobno. Tudi

na Homcu in v okolici je Tone postavil veliko streh. Izpostavil je nekatera velika gospodarska poslopja, kot so pri Prešernu, pri Zabavniku, Rodetu ... So se pa skozi leta spreminjale tudi oblike streh. Na začetku Tonetove obrtniške poti so bile bolj preproste, v poklicnem jeziku poimenovane enostavne. Skozi leta pa so spreminjale oblike, predvsem arhitekti ves čas sledijo modnim smernicam ter čim večjemu izkoristku prostora. Seveda so se morali temu prilagoditi tudi krovci. Tone pojasni, da so delali po načrtu, če so ga pri naročilu izdelave strešne kritine dobili, če ne pa je Tone naredil načrt sam: »Če je bilo kje potrebno pokriti kakšen hlev, ni bilo problema, smo sami naredili načrt in zvezali strešno konstrukcijo. Praksa je naredila svoje. Kadar je bila pa potreba, smo na pomoč poklicali tudi kakšnega svetovalca, običajno je bil to kakšen inženir, da

je malo povedal s strokovnega vidika. Je pa res, da so bile včasih strehe bolj enostavne kot danes, ko je vse bolj komplicirano.« Tone nam zaupa, da se je moral skozi vse delovno dobo učiti in prilagajati novim trendom, ki so bili vedno bolj zahtevni. Zaupa nam tudi, da se je včasih strehe večinoma prekrivalo s salonitnimi ploščami: »Toliko salonita sem prežagal, pa nisem občutil oziroma ne občutim nobenih posledic. Verjetno zaradi tega, ker sem bil na zraku.«

Včasih je pri postavljanju strešne konstrukcije in prekrivanju moralo sodelovati veliko več ljudi kot danes

Glede na to, s kakšno mehanizacijo so razpolagali včasih, je bilo potrebno za sestavo strešne konstrukcije in prekrivanje veliko več ljudi kot danes. Zato so po Tonetovih besedah včasih velikokrat predvsem pri prekrivanju pomagali tudi vsi domači in sosedje. Danes je pa tako, da se mere vnese v računalnik, pošlje k Štebetu v Žeje, kjer strešno konstrukcijo tudi zvežejo, le-to pa nato z avtodvigalom postavi na določeno hišo. Ravno tako je s strešniki za prekrivanje, ki so jih morali včasih ročno podajati s tal do strehe, danes pa paleta s strešniki hiab dvigne vse do strešne konstrukcije.

Toneta povprašamo tudi o življenjski dobi strehe. Pojasni nam, da je odvisna od kritine. Včasih je bilo na voljo malo vrst strešnikov, ki so bili večinoma iz cementa, gline in salonita. Danes je na razpolago veliko več vrst strešne kritine iz različnih materialov, zato je življenjska doba streh veliko daljša, kot je bila včasih.

Da je včasih delo potekalo nemoteno, je bilo potrebno veliko iznajdljivosti

Poleg tesarskih opravil so imeli tudi veliko vzporednega dela, da je lahko osnovna dejavnost tekla nemoteno. Kot smo že omenili, včasih ni bilo enostavno priti do novih strojev, zato so razpolagali s starejšimi in rabljenimi. To pa pomeni, da je bilo veliko dela z lastnimi rokami. »Včasih smo imeli doma vedno dva viličarja. Ko je eden počepnil, smo vozili z drugim. Tistega, ki je omagal, smo ga zdrli in zrihtali na novo. Je bil pa vedno eden na voljo, zato delo ni nikoli trpelo. Potem smo oba prodali za novega. Danes je tehnologija takšna, da gre vse preko servisa in računalnika,« pojasni Tone.

Po Tonetovi upokojitvi tesarsko obrt vodi njegov sin Toni

Tone je leta 2004 izpolnjeval pogoje za upokožitev. Že nekaj let prej je tesarsko obrt prevzel sin Toni, ki je v delavnici rad pomagal že od majhnih nog. Po upokojitvi je Tone še malo pomagal, prav veliko pa ne zaradi težav s hrbtom. Dolgoletno težko delo je namreč pustilo posledice. Prav tako Tone pravi, če enkrat daš nekaj iz rok, daš iz rok in se ne vtikaš več. Se pa s sinom Tonijem velikokrat pogovarjata o delu. Toni je v zadnjih letih razširil delavnico, kupil nove stroje in mehanizacijo. Danes je namreč veliko lažje, saj je na trgu na razpolago veliko sodobnih strojev in mehanizacij.

Razpet med Babno goro in Homcem

Po upokojitvi Tone veliko časa skupaj z ženo preživi v svojem rodnem kraju, kjer si je pred leti zgradil zidanico. Tam ima tako kot na Homcu tudi malo sadovnjaka in nekaj malih živali. Na Babno goro velikokrat pridejo tudi Tonetovi otroci in vnuki, veliko pa se hodijo kopat v bližnje Terme Olimia ali pa v Aqualuno. Prizna, da ga vleče v rojstni kraj, vendar bi lahko rekli, da je bolj leteči, saj hitro pride nazaj na Homec, kjer se je zelo dobro vživel. Pravi, da ni nikjer dolgo. Homec je Tonetu zelo pri srcu, saj pravi, da se je že takoj, ko se je priženil, hitro vživel v kraj. S sosedi so dobri prijatelji in so si ter si še tudi danes veliko pomagajo. Prav tako se na Homcu in v okolici veliko dogaja. Zelo rad je tudi v družbi sokrajanov.

Meter je še vedno pomembno orodje za tesarje

Tone in Meta imata že pet vnukov in dve vnukinji. S tesarstvom je povezan tudi najstarejši vnuk Gašper, ki že nekaj let dela v domačem podjetju. Pri tem Tone izpostavi, da Gašper načrte vriše v računalnik, včasih pa so to narisali na tleh dvorišča. Tone tudi pravi, da noben načrt ni takšen, da bi lahko delal striktno po njem. »Velikokrat se izkaže, da je hiša malo drugačna od načrta in to pomeni, da tudi streha ne bo po načrtu. Zato moraš iti tja in vzeti mere.« Po njegovih besedah je meter še vedno pomembno orodje za tesarje. »To seveda mislimo starejši tesarji,« nam v smehu zaupa Tone.

Tesarско delo ni enostavno

Delo, ki ga je opravljal Tone, seveda ni bilo enostavno. Delo na žagi, z različnimi stroji, težki strešni nosilci, delo na višini, vremenske razmere ... Vse to je marsikdaj pripeljalo tudi do kakšnega neprijetnega pripetljaja oziroma nezgode. Velikokrat se je zgodilo, da je padel, si zlomil roko in nogo. Enkrat se jim je zgodilo, da so se zlomile provizorične stopnice, ki so bile narejene iz plohov in kar trije so zgrmeli na tla. Na srečo se je vse dobro izteklo

in ni bilo nobenemu nič. Takšne stvari so se po besedah Toneta zgodile, ker si bil preveč predan delu in zaradi tega premalo pozoren na nevarnosti, ki so pretile.

Tonetove oči še vedno rade zaidejo na vrh hiš, kjer kraljujejo strešne kritine

Za konec Toneta povprašamo, če je kljub temu, da je sedaj že trinajst let v novi službi penzionista, še vedno pozoren na strehe, kamorkoli se odpravi. Pove nam, da njegove oči še vedno rade zaidejo na vrh hiše, kjer stoji streha. »Če se danes peljem kamorkoli in tudi, če je minilo že trideset let, še vedno vem, katero strešno konstrukcijo sem delal jaz. To je zagotovo zaradi tega, ker je bil to moj poklic in sem bolj pozoren na strehe, drugo je pa tudi spomin,« nam za konec zaupa Tone.

SPOMINSKA SLOVESNOST OB 100-LETNICI SMRTI SLIKARJA MATIJE KOŽELJA IN RAZSTAVA O NJEGOVEM DELU V PLEČNIKOVI VILI NA HOMCU

Spominska slovesnost ob 100-letnici smrti slikarja Matije Koželja in razstava o njegovem delu v Plečnikovi vili na Homcu

Letos mineva stoletnica smrti sakralnega slikarja Matije Koželja (1842-1917), ki je v času svojega življenja poskrbel za poslikavo številnih cerkva ter pomembnih cerkvenih, samostanskih in romarskih središč. Med drugim je poslikal tudi cerkev Marijinega ro-

jstva na Homcu. Ob stoletnici njegove smrti je v soboto, 28. oktobra 2017, v organizaciji Kulturnega društva Jože Gostič Homec, Kulturnega društva Matije Koželja Utik in župnije Homec potekala spominska slovesnost. Začela se je s spominsko sveto mašo v cerkvi Marijinega rojstva na Homcu in nadaljevala z odprtjem razstave Koželjevo delo avtorja Tomaža Miška v Plečnikovi vili na Homcu, ki je po dolgih letih dobila novega lastnika,

Pri spominski sveti maši v cerkvi Marijinega rojstva na Homcu, ki jo je daroval domači župnik Lojze Hostnik, so se spomnili na pomembnega sakralnega umetnika Matije Koželja, ki je poslikal kar 50 cerkev po Sloveniji, zadnja je bila prav cerkev na Homškem hribu. Na spominski sveti maši sta sodelovala oktet Deseti brat in Komorni moški zbor Lek, pod vodstvom dirigenta prof. Milivoja Šurbka, na orglah jih je spremljal prof. Tone Potočnik. Po pozdravnem nagovoru predsednika KD Matija Koželj Utik Rada Čuka, je sledila predstavitev življenja in dela slikarja Matije Koželja, za kar je poskrbel igralec Gregor Čušin. Po sveti maši je v Plečnikovi vili na Homcu Borut Jenko, predsednik Kulturnega društva Jože Gostič Homec, odprl razstavo Koželjevo delo. Tudi v tem delu je v kulturnem programu sodeloval oktet Deseti brat.

kateri je za razstavo z veseljem odstopil svoje prostore. Razstavo o Koželjevem delu, ki je bila na ogled do 5. novembra, si je ogledalo več kot tisoč obiskovalcev, kar je preseglo vsa pričakovanja organizatorjev.

Razstava zbranih del Matije Koželja, po katerem Kulturno društvo Utik pri Vodících nosi ime, je bila ustvarjena ob obeležitvi 100-letnice njegove smrti v začetku februarja 2017. Najprej je bila postavljena v pastoralnem domu v Vodících, svojo pot je nato nadaljevala v Kamniku, v poletnih mesecih pa je krasila galerijski prostor na Šmarni gori. Konec oktobra je razstava prispela v Plečnikovo vilo na Homcu.

»Koželjevo slikarsko umetnost imenujemo nazarenska. Uveljavila se je v drugi polovici 19. stoletja in segla daleč v 20. stoletje. Ker je bila očem in naročnikom dopadljiva, je uspel poslikati preko 50 cerkva in kapelic ter up-

odobiti še okrog 200 oljnih slik večjega in manjšega formata. Prav je, da njegovo delo bolj spoznamo in smo nanj tudi ponosni, saj je poslikal tudi cerkev Marijinega Rojstva na Homcu,« je na odprtju razstave dejal Borut Jenko, predsednik Kulturnega društva Jože Gostič Homec.

Matija Koželj je imel vse kvalitete uspešnega slikarja: bil je izredno marljiv in hiter. Znal je tudi ustreči okusu naročnika. Sprva je slikal za okoliške župnije, že kmalu pa je prejemal naročila za poslikavo in opremo tudi večjih in pomembnih cerkvenih središč, tako za romarske kot so Limbarska gora, sv. Trojica nad Vrhniko, Homec, kot dekanijiške v Kamniku, Ribnici, Trebnjem ... Koželj je poslikal tudi

KD Jože Gostič Homec

samostanske cerkve: frančiškanski samostan v Kamniku in Novem mestu, uršulinski samostan v Škofji Loki in velike župnijske cerkve v Bohinjski Bistrici, Cerkljah na Gorenjskem, Krki na Dolenjskem, Šentrupertu ...

Zanimanje za ogled Koželjeve razstave v Pirnatovi vili na Homcu je bilo nad pričakovanji in je poplačalo ves trud prizadevnih članov Kulturnega društva Jože Gostič Homec, ki so v ta projekt vložili veliko dela in priprav ter poskrbeli tudi za vodene ogledе razstave. Svoj čar razstavi pa je zagotovo dodal izjemen ambient Plečnikove vile na Homcu, v katerem je potekala razstava. In še nekaj je. Speča lepotička na homškem hribčku se je s prihodom novega lastnika ponovno prebudila!

Kulturno društvo Jože Gostič Homec in Župnija Homec se zahvalujeta gospodu Mateju Sodinu za postavitve razstave v izjemnem ambientu Plečnikove vile. Zahvala tudi Gostilni Repanšek Homec, Piceriji Jaka Homec, Baru Pelikan Homec, Gostinstvu in cateringu Koren ter Skavtskemu stegu Homec. Projekt je finančno podprla Občina Domžale.

NAJINA POT

Na letošnjem alpinističnem večeru v organizaciji kulturnega društva Jože Gostič s Homca smo gostili alpinistični par. Par, ki se je z velikimi črkami zapisal v zgodovino svetovnega alpinizma. Andrej in Marija Štremfelj sta kot prvi zakonski par osvojila najvišji vrh strehe sveta Mont Everest in se za vedno vpisala v Guinnessovo knjigo rekordov. Izmenjaje sta ob slikah, ki sta jih predvajala preko računalnika in projektorja, opisala vsak svojo in skupno alpinistično in življenjsko pot.

Andrej se je nad hribi navdušil že kot osnovnošolec, ko je skupaj z bratom Markom v osmih dneh prehodil najzahtevnejši del slovenske planinske transverzale od Vrat do Petrovega Brda. Kasneje je s prijatelji redno vse konce tedna preživel v gorah ne glede na vremenske razmere. Leta 1972 se je začel ukvarjati z alpinizmom in postal član Alpinističnega odseka v Kranju. Njegova alpinistična pot se je vzpenjala strmo navzgor. Leta 1977 je osvojil svoj prvi osemtisočak Gasherbrum I po prvenstveni smeri na zahodnem grebenu. Dve leti kasneje sta z Nejcem Zaplotnikom uspešno zaključila delo velike jugoslovanske odprave in

kot prva Slovenca stopila na najvišji vrh sveta, Mont Everest. Za tem je bil še na šestih vrhovih višjih od osem tisoč metrov (Broad Peak, Gasherbrum II, Šiša Pangma, J vrh Kančendzenge, Čo Oju, Daulagiri), na dveh po prvenstveni smeri in na treh v čistem alpskem stilu. Na Mont Everestu je bil dvakrat. Drugič skupaj z Marijo kot prvi zakonski par leta 1990. Prvo veliko smer v alpskem stilu je preplezal skupaj z žal že pokojnim Pavlom Kozjekom. Največji uspeh pa je dosegel skupaj z Markom Prezljem, ko sta splezala novo smer v alpskem stilu na južni vrh Kančendzenge. Za ta podvig sta prejela prestižno mednarodno alpinistično nagrado Zlati cepin. Njegov alpinistični opus obsega dvajset odprav v nepalsko Himalajo, tri v Karakorum, deloval je kot inštruktor v šoli za gorske vodnike v Manangu in bil tudi vodja. Plezal je tudi v Patagoniji, Pamiirju, osvojil najvišja vrhova Severne in Južne Amerike ...

Marija je predzadnji otrok družine z desetimi otroki. Z alpinizmom se je začela ukvarjati leta 1975 na AO Kranj. Njen prvi stik z visokimi gorami je bila odprava v Ande leta 1979. Tri

leta kasneje je bila članica prve jugoslovanske ženske alpinistične odprave v Pamir, kjer se je povzpela na 7495 m visok vrh Pik komunizma. Leta 1986 je osvojila svoj prvi osemtisočak, 8047 m visok Broad Peak. S tem je prva Slovenka na katerem od štirinajstih najvišjih vrhov sveta. Leta 1990 ji je uspel vzpon na streho sveta, 8848 m visoki Mount Everest kot trinajsti ženski na svetu. To je bil tudi prvi ženski slovenski vzpon na najvišji vrh sveta in je še vedno edini. Tretji osemtisočak, Čo Oju je osvojila leta 1995 in devet let kasneje, leta 2004 še četrtega, Daulagiri. Drugačno okolje in stil plezanja pa so ponudili vzponi na Denali (Aljaska), Aconcagua (J. Amerika) in Fuji (Japonska). Med temi odpravami so se nanizali še številni drugi vzponi v različnih časovnih okvirih več kot tridesetletnega alpinističnega življenja. V zadnjih letih izstopa Smer mladosti (2010), prva ženska ponovitev. Posebno mesto ima športno plezanje, tekmovalno in skalno. V tekmovalnem športnem plezanju je pomenljiva zmaga na Mastru v Kranju le slabe štiri mesece pred uspešnim vzponom na Mount Everest (1990). V skali so se nizali vzponi v Dolžanovi soteski in v Bohinjski Beli z najtežjo preplezано smerjo v športnem plezanju (Adria, 1991).

Andrej je leta 1983 diplomiral na Visoki šoli za telesno kulturo v Ljubljani in je zaposlen na Šolskem centru Škofja Loka kot učitelj športne vzgoje. Marija pa je po gimnaziji nadaljevala s študijem biologije na BTF in diplomirala. Od leta 1982 je zaposlena na Gimnaziji Kranj, kjer

poučuje biologijo. Na večeru v polni dvorani gasilskega doma na Homcu smo ju spoznali od blizu kot zelo prijetna človeka. Govorila sta o svojem doživljanju gora, o vsem lepem, kar so jima gore dale. Pa tudi o izgubah prijateljev, Marija je izgubila sestro, ki se je smrtno ponesrečila v navezi z Andrejem in o težkih trenutkih v ekstremnih razmerah. Njuna želja po plezanju, gibanju v gorah, naravi je ostala in še vedno si zastavita kakšen cilj, ki ga skupaj tudi dosežeta. Že leta uspešno delujeta tudi kot gorska vodnika, tako ju pot vedno znova pelje v gore, na vrhove po Sloveniji in v tujini. Vsako leto se odpravita skupaj z otroci in vnuki na majhen grški otok, kjer lahko združijo poležavanje na plaži s plezanjem v stenah, ki se dvigajo nad morjem. Svojo ljubezen do plezanja tako delita s svojimi najbližjimi.

NA HOMCU PRED LIPO SAMOSTOJNOSTI TRADICIONALNO OBELEŽILI DAN DRŽAVNOSTI

V organizaciji KS Homec-Nožice, KS Preserje, Župnije Homec, Župnijske Karitas Homec, KD Jože Gostič Homec, Skavtskega stega Homec, PGD Homec in Športnega društva Homec je na predvečer dneva državnosti potekala slavnostna akademija, na kateri smo počastili dan državnosti. Še pred tem je potekala sveta maša za domovino, ki jo je daroval Aleksander Urek, župnik na Viru pri Domžalah. Na slavnostni akademiji, ki jo je povezovala Katja Černelič, je sodeloval oktet Mi Mengeš, slavnostni govornik je bil Matej Primožič, vodja Območne izpostave JSKD Domžale. Praznovanje pa se je nato nadaljevalo z gasilsko veselico pred homškim gasilskim domom.

Slavnostni govornik Matej Primožič, je v uvodu svojega govora zavrtel časovni stroj malo nazaj, v čas osamosvojitvene vojne, ko je preživljal poletne počitnice na prehodu iz osnovne v srednjo šolo: »Priateljem z ulice se res ni zdelo nič posebnega, da smo v tistih dneh sedli na kolo in se odpeljali v Trzin gledat tanke, ki so prihajali na naše ceste. Šele ko sem se doma s tem pohvalil, sem spoznal razsežnost svojega oglada - še pose-

bej pri mami je varovalke dobesedno pometalo ven. Še nekaj spominov imam na tisti čas, a glavne povezave na osamosvojitveni proces sem si privzgojil s spoznavanjem skozi leta. Pravzaprav mi je vključenost v Godbo Domžale dala tisto razmejitev med obema praznikoma in njuno vrednost, saj si prej ali slej razjasniš, kdaj je bil plebiscit in zgodovinskih 95 odstotkov za samostojno državo, kdaj pa se je zgodila razglasitev samostojnosti in neodvisnosti, če vsako leto nastopaš ob obeh priložnostih. Ne vem, kako bi bilo, če ne bi imel vsakoletnih neposrednih izkušenj z obema praznikoma, morda tako kot večini državljanov, ki niti ne ločujejo obeh mejnikov, kaj šele da bi za vsakega posebej poznali značilnosti. Saj veste kako gre, samo da je dela prost dan ...«

V nadaljevanju je Primožič izpostavil naš zaskrbljujoč odnos, notranji vzgib, ali če hočete, naravno ljubezen, ljubečnost, ki jo imamo oziroma nimamo do Slovenije. »Ne vidim namreč nikakršne potrebe za prirejanje festivalov, kjer se na silo rojevajo samooklicane domovinske pesmi, še manj ni potrebe za slov-

ensko različico srbskega Bore Đorđevića ali hrvaškega Thompsona, ki na svojih koncertih subtilno ali odkrito razkazujeta mišice skrajnih gibanj. Unikatnega recepta gotovo ni, a prepričan sem, da je to odvisno predvsem od državljanov. Če malo špekuliram, je morda dovolj že aktivno vključevanje v družbo, obarvano s slovenskim predznakom, morda je dovolj že širok pogled v svet kulture, športa in drugih aspektov družbenega, kjer je jasno, kaj naj bo prioriteta Slovenkam in Slovencem, kaj na vsak način moramo spoznati, sprejeti in asimilirati, ne pa odrivati, ograjevati se in si zatiskati oči. Prepričan sem, da je ravno odprtost recept za dvigovanje lastne samozavesti, samobitnosti in identitete, ki jo pravzaprav iščemo, čeprav na trenutke delamo vtis, da jo imamo, poznamo in z njo znamo ravnati,« je povedal Primožič.

Primožič je izpostavil tudi, da je prav dan državnosti eden od temeljev naše identitete, tako kot dan samostojnosti in enotnosti. Med drugim je dodal medklic: »Je bilo potrebno dnevno samostojnosti v naziv dodajati še enotnost? Enotnosti sicer ne bi prepoznali, je ne bi

imeli? Jo moramo napisati, da vemo, kaj nam je storiti ob takšnem prazniku? Potemtakem preimenujmo jutrišnji praznik v dan državnosti in dviga zastave. Morda nekoliko provociram, a z namenom. Če se ne bomo vsaj ob redkih institucionaliziranih mejnikih zazrli v ogledalo bistva slovenstva, naše mlade države, naj ponovim, mlade države, potem me skrbi, kdaj se sploh bomo. Kje začeti? Pri nas in naših najmlajših.«

Zaradi bučnega olja, ki ga pridelujeta Boštjan in Sonja Rode, so tudi Nožice na svetovnem zemljevidu postale kulinarična posebnost

Ali ste vedeli, da na svetu poznamo kar 825 vrst buč in da so buče vsestransko uporabne? Iz njih pripravimo številne dobrote, odpravijo ali pozdravijo marsikatero težavo in polepšajo vrt. Iz buč se prideluje tudi bučno olje, kar je kulinarična posebnost Štajerske, Prekmurja in nekaterih predelov Avstrije. Dolga leta je veljalo, da se bučno olje uporablja samo za solato, zdaj se uporablja tudi v visoki kuhinji, za kozmetiko in v zdravilstvu. Kljub temu, da poznamo 825 vrst buč, pa se olje prideluje samo iz ene - iz oljne buče slovenska golica (*Cucurbita pepo* L. var *styriaca*), ki daje dve vrsti semen, z lupino ali brez nje, in je avtohtono slovenskega porekla.

Bučno olje, predvsem za domačo uporabo, zadnja leta pridelujeta tudi Boštjan in Sonja Rode iz Nožic. V začetku maja, ko so ustrezne temperature, na svoji njivi posadita semena slovenske golice. Po eni strani sta se za pridelavo bučnega olja odločila zaradi kulinarične vrednosti, po drugi pa sta pridelavo pripeljala tudi v naš konec, saj jih ni veliko, ki bi se ukvarjali s tem. Temu pa je zagotovo botrovalo tudi to, da Sonja prihaja iz Svetega Jurija ob Ščavnici, kjer

je pridelava bučnega olja doma pri skoraj vsaki hiši. Bučno olje vsebuje kot vsako olje predvsem trigliceride in fitosterole, poleg tega pa še beljakovine, minerale, nenasičene maščobne kisline in mnoge vitamine.

Srednje veliki ploščati ali okrogli plodovi buč dozorevajo od poznega poletja do jeseni. Dozorele buče so rumene barve z zelenimi progami in vsebujejo veliko semen. Lepo uspeva v dobro pognojnih tleh. Slovenska golica je buča, ki jo pridelujemo zaradi semena, ne zaradi plodov. Seme je golo, nima suhe lupine, zato ga pred predelavo v olje ni potrebno luščiti. Letos sta se Boštjan in Sonja skupaj z domačimi in prijatelji lotila pobiranja buč že v sredini meseca septembra. Pobrane buče so doma razpolovili, sledilo je pobiranje semen iz plodov. Sledi sušenje. Po besedah Boštjana je čas sušenja odvisen od vremena. Če je sončno, se peške posušijo zelo hitro, drugače pa si pomagajo tudi s krušno pečjo. Ko so semena enkrat suha, jih je potrebno zmleti, sprazniti in stisniti. Teh zadnjih postopkov Boštjan in Sonja ne izvajata doma, saj za to potrebuješ ustrezno infrastrukturo. Posušena semena od-

peljeta v oljarno, kjer postoriijo vse potrebno, da priteče bučno olje, se ga ustekleniči in na koncu seveda uporablja. Kot zanimivost lahko povemo, da nekateri oljarji za mletje semen še vedno uporabljajo mlinske kamne.

Med brskanjem po svetovnem spletu, kjer je bila seveda ključna beseda »bučno olje«, sem zasledil, da je to olje na trgu zadnja leta v povprečju postalo dražje od oljčnega, ker je oljčnega olja na trgu bistveno več. Oljke rastejo na vseh kontinentih, tako da je olja ogromno. Oljka ima plodove vsako leto, če so normalne razmere, buča pa ne. Ker je treba rastlino

vsako drugo leto kolobariti, je že v osnovi za pridelavo buč potrebno bistveno več zemlje.

Poleg toplo stiskanih olj v zadnjem času raste povpraševanje tudi po hladno stiskanih. Res je, da se hladno stiskana olja v zadnjih letih oglašujejo kot bolj zdrava olja, vendar to ne pomeni, da toplo stiskana olja niso zdrava. Zdravilne lastnosti bučnega olja so znane in znanstveno dokazne, vse te raziskave so bile narejene na podlagi toplo stiskanih olj. Razlika je samo v tem, da hladno stiskano olje ohrani popolnoma vse vitamine in minerale, ki jih imajo semena v sebi.

Še nekaj je zelo pomembno, da izpostavim o bučnem olju. Veliko ljudi ima bučno olje še vedno samo za solato. Pridelovalci bučnega olja pa so že pred leti začeli izdelovati čokolade z bučnimi semeni in bučnim oljem, testenine, salame, ocvirkov namaz, milo, balzam za ustnice ... Vedno več je tudi amaterskih receptov in jedi, ki jih s primesmi bučnega olja kreirajo najboljši kuharski mojstri na svetu. Bučnega olja v tujini sploh ne uporabljajo za solate, ampak za pripravo hrane, dekoracijo ali začimbo.

PETLETNICA DELOVANJA KLUBA IN LEPI USPEHI TUDI V LETU 2017

DEKLICE U-9

Leto 2017 je bilo v našem klubu jubilejno. Praznovali smo petletnico obstoja, izvolili novega / starega predsednika, deklice in dekleta pa so nas ponovno razveseljevale z lepimi predstavami na igriščih.

Vse se je začelo že v mesecu januarju, ko smo postavljali temelje za spomladanski del sezone v tekmovalnem in organizacijskem smislu, saj se je bližalo novo petletno obdobje. Tekom sezone 2017/18 se nam je pridružilo veliko število deklic, ki vadijo na krožkih, klubske igralko so nas zelo dobro zastopale v tekmovanjih pod okriljem naše nogometne organizacije, imeli pa smo tudi zavidanja vredno število reprezentantk. Navkljub temu pa naše trenerke, trenerji in vodstvo kluba nismo počivali. Organizirali smo igralne in festivalne dneve, kjer smo izvajali promocijske aktivnosti v sklopu dekliškega in ženskega nogometa, ki so bile zelo dobro obiskane in to samo dokazuje, da je zanimanje za ženski nogomet pri nas še vedno izjemno.

Za vodstvom kluba je prvi petletni mandat ŽNK Radomlje je bil ustanovljen leta 2012 in je v letošnjem letu praznoval petletnico obstoja. To je pomenilo tudi, da se je prvemu vodstvu s predsednikom Urošem Juračičem na čelu iztekel mandat. Volilnega občnega zbora kluba, ki je potekal 1. junija 2017 v dvorani Kulturnega doma Radomlje, se je udeležilo več kot 50 članov kluba, igralk, staršev in trenerjev. Člani z volilno pravico so soglasno podelili nov mandat staremu predsedniku in mu skupaj z upravnim odborom zaupali klub v vodenje tudi v prihodnje.

Ponovno izjemno uspešni tako na tekmovalnem kot organizacijskem področju

Pomlad 2017 je ponovno prinesla nekaj izjemnih uspehov. Tekmovalno so vse naše ekipe in selekcije tvorile sam vrh slovenskega dekliškega in ženskega nogometa, imeli

DEKLICE U-11

pa smo tudi reprezentantke v vseh slovenskih reprezentančnih selekcijah, ki so skupaj s soigralkami več kot uspešno zastopale barve naše države.

Poleg tekmovalnega pa v našem klubu veliko pozornosti namenjamo tudi organizacijskemu področju. Ponovno smo gostili turnir UKI Cup, ki je bil prvič organiziran v dveh dneh, saj je bilo število prijavljenih ekip tolikšno, da je bilo potrebno turnir podaljšati za en dan. Dva tekmovalna dneva, 33 moštev iz štirinajstih klubov, več kot 350 igralk, 107 odigranih srečanj in 347 doseženih zadetkov - to je le delež celotnega turnirja. Ob vseh pohvalah in lepih gestah gostujočih ekip lahko zatrdimo, da je bil turnir odlična promocija ženskega nogometa tako v Sloveniji kot izven naših meja.

Poleg UKI CUP-a smo v našem klubu v letu 2017 izvedli tudi vrsto promocijskih aktivnost v obliki igralnih in festivalnih dni. Enega izmed njih, ki je potekal na Virtusu v Šmarci pri Kamniku, se je udeležilo kar 150 deklic in deklet vse od petega leta starosti naprej. V klubu veliko pozornosti namenjamo tudi strokovnemu izobraževanju trenerskih kadrov in tako so se naše trenerke in trenerji izobraževali na različnih področjih. Da je naša družina vse večja, kažejo tudi podatki, da imamo v ŽNK Radomlje kar sedem glavnih trenerk / trenerjev in šest pomočnikov trenerjev.

Impresivna prva polovica sezone 2017/18

S sezono 2017/18 smo v svoje vrste pripeljali nekaj novih obrazov. Pridružil se nam je športni direktor Marko Kous in novi trener deklic U17, dobri znanec radomeljskega nogometa, Gregor Mohar.

Z novima trenerjema se je klubu pridružilo tudi lepo število perspektivnih mladih igralk, ki so svoje znanje dokazovale na zelenicah skozi ves jesenski del. In bilo je kaj videti. Čeprav v mlajših selekcijah rezultati niso v ospredju, velja omeniti, da se naše najmlajše deklice do 9 in do 11 let odlično merijo v ligah s fanti, ekipi deklic do 13 in do 15 let sta končali jesenski del brez poraza in sta bili na vrhu lestvic. Ekipa deklet do 17 let je morala enkrat samkrat priznati premoč in po polovici sezone zaseda 2. mesto v državi, članice pa so presenetile celotno nogometno javnost in po zmagi proti državnim prvakinjam ter odigrani polovici sezone vodijo na prvenstveni lestvici, poleg tega pa so se zanesljivo uvrstile tudi v polfinale pokala Slovenije. Tu je še rekreativna ekipa, ki prav tako zelo uspešno zastopa radomeljske barve v tej ligi.

ŽNK Radomlje ima v svojih vrstah tudi zavidljivo število reprezentantk, več kot 17 jih je v drugi polovici leta 2017 zastopalo slovenske barve na kvalifikacijah za evropska in svetovna prvenstva. Reprezentancama deklet do 17 in 19 let se je drugo leto zapored uspelo uvrstiti

DEKLETA U-17

v Elitni del kvalifikacij za EP, ženska članska reprezentanca pa po pričakovanjih nastopa v težki kvalifikacijski skupini za SP 2019.

Uroš Juračič: “Načrti so ambiciozni, a ostajamo na realnih tleh.”

Za pregled leta 2017 in pogled v leto 2018, smo poprosili predsednika kluba.

“Z letošnjim letom smo vstopili v novo mandatno obdobje. Skupaj z upravnim odborom zgleđno sodelujemo in sproti urejamo zadeve in izzive, ki se pojavljajo v povezavi z našim klubom in slovenskim ženskim nogometom. Za nov mandat si najbolj želim, da bi bili odnosi med igralkami, starši, trenerji, sponzorji, upravo kluba, lokalno skupnostjo, drugimi

klubi in nogometno zvezo še naprej na tako visoki ravni, kot so bili v preteklosti. Ne skrivamo, da smo v zadnjih petih letih postavili odlične temelje za razvoj dekleškega in ženskega nogometa v naši regiji, sedaj pa nas čakajo izzivi, da te temelje ne le obdržimo in negujemo, temveč jih še nadgradimo in dvignemo na še višji nivo. Seveda nam to brez vseh do sedaj vpletenih in vseh, ki se nam priključujejo ter nam pomagajo tako finančno kot s svojim delom in energijo, nikakor ne bo uspelo. Predvsem si želim, da bi se lahko kadrovsko dodatno okrepili, saj je zanimanje za dekleški nogomet veliko in veliko bi nam pomagalo, če bi lahko zaposlili vsaj enega trenerja oz. trenerko. Izzivi so tudi v tekmovalnem smislu, saj je letošnja sezona na tem področju več kot odlična in pravi pokazatelj, kaj se da doseči s kontinuiranim in strukturiranim delom. Verjamem, da nam tudi v naslednjih petih letih ne bo dolgčas, če pa bi se nam kdo rad pridružil, ga bomo sprejeli odprtih rok, saj smo vedno na voljo za sodelovanje. Rad bi se zahvalil vsem, ki nam pomagata, vsem, ki ste prepoznali našo zgodbo in ste del nje ter vsem tistim, ki boste del nas še postali. V

ŽNK Radomlje smo kot velika družina in če ne verjamete, nas kdaj obiščite in boste videli, da je Ženski nogometni klub Radomlje, klub vseh nas in za nas: ŽNK Radomlje, moj, tvoj, naš klub.”

Več o delovanju kluba si lahko preberete na spletni strani www.znk-radomlje.si in na družabnih omrežjih Facebook, Instagram in Twitter.

Naj ob tej priložnosti vsem bralcem, obiskovalcem, navijačem, igralkam, staršem in ostalim, povezanim z našim klubom, zaželimo zdravo, uspešno, srečno in radosti polno leto 2018.

VSI ZA ŠAMPIONKE RUMENE!

Stopinje homških skavtov v letu 2017

Še eno aktivno skavtsko leto je prihitelo h koncu in sedaj, ko se po oziramo nazaj, vidimo veliko majhnih in velikih stopinj, ki smo jih puščali. Korake smo delali skupaj kot veje (starostne skupine) in kot posamezniki.

V februarju sta se na zimovanje odpravili naši najstarejši veji, noviciat (16 let) in klan (17 - 21 let), ki sta se odpravili v različne zasnežene predele Slovenije. Kasneje, v marcu, pa sta se prav tako na tridnevno zimovanje podali mlajši veji, volčiči in volkuljice (8 - 11 let) in izvidniki in vodnice (11 - 15 let). Krdelo volčičev je odkrivalo svet Narnije, medtem ko je četa izvidnikov in vodnic spoznavala cirkus in njegove prvine. Voditelji vej pa so bili še nekoliko bolj zaposleni, saj sta se dva naša delegata udeležila pomladanskega sveta Združenja (to je najvišji organ Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov), kasneje pa še vsi voditelji državnih srečanj, ki potekajo ločeno za voditelje različnih vej. Marec je bil poln izzivov in priložnosti, ki so se pojavili tudi v 8. operaciji Sever, orientacijskem tekmovanju, na katerem sodelujemo s skavti iz Kamnika, Domžal in Komende. Tokrat se je odvijalo v naši organizaciji na Rovah.

Pred veliko nočjo smo sodelovali pri izdelavi butaric, pomembna pa je bila tradicionalna častna straža ob božjem grobu, kjer smo ves dan izmenično stražili Jezusov grob v homški cerkvi. Tako je bila prva polovica aprila v močnem duhovnem znamenju, druga pa bolj delovna. Izvedli smo uspešno akcijo zbiranja starega papirja. Teden za tem, med prvomajskimi počitnicami, smo se odpravili na jurjevanje, skupen tridnevni vikend vsega stega, od najmlajših do najstarejših. Opravili smo se v Otalež in tam skupaj preživeli čudovite dni, ki smo jih zaključili s slovesnimi obljubami novih članov, ki so prejeli nove skavtske rutice in bili tako uradno sprejeti v naše vrste. Ta vikend je bil tudi priložnost, da že malo popraznujemo 25-letnico delovanja našega stega.

Lep jubilej smo začeli praznovati že na našem skupnem koncu tedna, nadaljevali pa v polnosti sredi maja, ko smo se zbrali na Viru, kjer smo imeli zahvalno sveto mašo in proslavo. S praznovanjem preteklih let pa smo tudi zaključili skavtsko leto.

Pred začetkom poletnih počitnic smo še sodelovali pri izvedbi proslave ob dnevu državnosti in nato veselo zakorakali v zaslužene in nestrpno pričakovane počitnice. Volčiči in volkuljice so se sredi julija odpravili v Prebold, kjer so pomagali Asterixu in Obelixu, da sta ubranila galsko vas. Izvidniki in vodnice pa so se tokrat odpravili na nekoliko drugačen tabor. Bili so del Kvajdeja, skupnega tabora gorenjskih čet, ki je organiziran vsakih 5 let. Ime tabora je povezano z reklom »kvajdej?«. Letošnjega tabora se je udeležilo okoli 460 skavtov iz vse Gorenjske in vsi skupaj so z različnimi delavnicami in velikimi igrami odkrivali geslo »gora ni nora«. Noviciat in klan sta se nekaj tednov za njimi odpravila na svoja ločena tabora, a obe veji sta se tokrat odločili, da bosta pot premagovali s kolesi. Noviciat se je podal od izvira Krke do njenega sotočja s Savo, klan pa si je pot zarisal od Homca preko Predela do slovenske obale.

Poletje je tako minilo v skavtskem duhu. Nekateri voditelji smo se udeležili tudi skavtskih tabornih šol, na katerih se izobražujemo, da bi znali čim bolje voditi svoje člane. V začetku septembra smo se voditelji zbrali in začrtali novo skavtsko leto. Še pred samim začetkom smo se odpravili na državno srečanje voditeljev, ki je tokrat prvič potekalo tako, da smo bili združeni prav vsi voditelji različnih vej. Skavtsko leto smo formalno pričeli 7. 10. 2017. Steg je v tem letu s pridobitvijo novih članov narasel na 120 skavtov in se tako kar močno okreпил.

V oktobru so se nekateri naši člani udeležili tudi orientacijskega tekmovanja Jakec 2017,

kjer so dosegli zelo dobre rezultate. Konec oktobra in v začetku novembra so se veje že podale na jesenovanja in se tako že pričele povezovati in krepiti. V istem času pa sta se izobraževanja udeležila tudi Katja Černelič in Luka Marinko, ki s tem letom prevzemata vlogo stegovodij. V novembru smo izvedli še eno uspešno akcijo zbiranja papirja, kjer nas ni ustavilo niti nekoliko slabše vreme.

Pred začetkom adventa smo izdelali venčke, svečke in spekli piškote za adventni sejem na Homcu. V decembru nas čakajo še skupno miklavževanje in sprejem Luči miru iz Betlehema, ki jo bomo ponesli po okoliških župnijah in tako ljudi spomnili na prihajajočo Ljubezen.

To leto smo naredili zares ogromno korakov, ki so bili tako fizični, ko smo obuti v gojzarje premagovali poti, kot tudi duhovni, ko smo skupaj rasli in se gradili v močno skupnost. Prihajajočega leta se že veselimo kakor tudi vseh izzivov, ki jih bo prineslo. Vam pa želimo veliko sreče in zdravja v novem letu!

KRAJEVNA KRONIKA (JULIJ – DECEMBER 2017)

- 1.** 28.6. je 16 homških gasilcev posredovalo pri odpravljanju posledic močnega vetra, ki je v Preserjah podrl drevo, v Nožicah pa delno odkril streho stanovanjske hiše.
- 2.** 9.7. je 10 homških gasilcev odšlo pomagat gasiti požar, ki je izbruhnil na deponiji odpadkov v Dobu.
- 3.** Od 17. do 23.7. so se homški skavti odpravili na poletne taborne in sicer izvidniki in vodnice v Radovljico na tabor Kvajdej, volčiči in volkuljice pa v Prebold.
- 4.** 12.8. se je osem homških gasilcev v Radmožancih udeležilo srečanja veteranov Gasilske zveze Lendava, kjer so na tekmovanju dosegli drugo mesto.
- 5.** Avgusta so se homški skavti iz vrst popotnikov in popotnic odpravili na različne izobraževalne taborne ter na potovalna tabora s kolpsi po Gorenjski.
- 6.** Od 24. do 29.8. se je sedem mladink in mladincev ter dva mentorja iz Prostovoljnega gasilskega društva (PGD) Homec udeležilo tabora Gasilske zveze (GZ) Domžale, ki je potekal v Radencih ob Kolpi.
- 7.** 25.8. je potekala slovesna otvoritev obnovljenega homškega mostu čez Kamniško Bistrico, ki se po novem imenuje Mlinarska brv.
- 8.** 2.9. so se veterani PGD Homec udeležili občinskega gasilskega tekmovanja veteranov GZ Domžale v Študi, kjer so dosegli četrto mesto.
- 9.** 17.9. je nekaj članov kulturnega društva v homški šoli spremljalo finalno tekmo evropskega prvenstva v košarki in se na koncu veselilo zmage slovenske ekipe.
- 10.** 21.9. je pet homških gasilcev pomagalo odstraniti osje gnezdo na stanovanjski hiši v Preserjah.
- 11.** 22.9. so se štirje homški gasilci veterani v Mengšu udeležili srečanja gasilcev veteranov regije Ljubljana III.
- 12.** 23.9. so se mladinke iz PGD Homec udeležile gasilskega regijskega tekmovanja v Kamniku.
- 13.** 24.9. je potekal referendum o drugem tiru, ki pa zaradi premajhne udeležbe volilnih upravičencev ni uspel.
- 14.** Od 29. do 30.9. so se homški skavti udeležili državnega srečanja skavtskih voditeljev, ki je potekalo v prostorih Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani.
- 15.** 30.9. je Krajevna skupnost Homec-Nožice organizirala tradicionalni izlet krajanov na Štajersko, kjer so med drugim obiskali Sladko Goro, grad Podsredo in Šentjur pri Celju.
- 16.** 3.10. je osem homških gasilcev sodelovalo na gasilski vaji „Evakuacija vrtca Gaj” v Preserjah.
- 17.** 7.10. je PGD Homec v gasilskem domu na Homcu pripravilo dan odprtih vrat, kjer

so krajanom predstavili delo ter opremo gasilcev, razdelili nekaj nagrad za najpogumnejše ter vpisali nove člane. Istega dne je društvo pripravilo zaščitno reševalno gasilsko vajo pri Rodetovih v Nožicah, na kateri je sodelovalo 33 homških gasilcev.

18. 14.10. so člani KD Jože Gostič Homec pospravili in pripravili Plečnikovo vilo na Homcu za prihajajočo razstavo in dneve odprtih vrat. Istega dne je na Vaški poti v Preserjeh Športno društvo Preserje organiziralo tradicionalno razstavo buč.

19. Od 13. do 15.10. so se homški skavti udeležili Orientacijskega tekmovanja „Jakec“ v Logatcu, kjer so dosegli odlične rezultate.

20. 20.10. se je 14 homških gasilcev udeležilo gasilske sektorske vaje v Radomljah.

21. 22.10. je potekal prvi krog volitev za predsednika Republike Slovenije, kjer sta bila v drugi krog izvoljena Borut Pahor in Marjan Šarec.

22. 26.10. se je 13 homških gasilcev udeležilo gasilske sektorske vaje na Rovah.

23. Od 27. do 29.10. so se homški skavti-klanovci odpravili na Primorsko.

24. 28.10. se je 14 homških gasilcev udeležilo Taktične vaje GZ Domžale, ki je potekala v Medgeneracijskem centru Bistrica v Domžalah. Istega dne je na Homcu potekala spominska slovesnost ob stoletnici smrti slikarja Matije Koželja. Po spomiski sv. maši v homški cerkvi, je sledilo odprtje razstave „Koželjevo delo“ v Plečnikovi vili, ki je prvič odprla vrata širši javnosti. Razstavo in hišo si je do 5.11. ogledalo več kot 1000 obiskovalcev.

25. 3.11. se je devet homških gasilcev veteranov udeležilo 21. srečanja gasilcev veteranov GZ Domžale, ki je potekalo v Žejah-sv. Trojica.

26. Od 3. do 5.11. so se tri veje homških skavtov odpravile na jesenovanje v Izolo, Želimlje in Šmihel nad Mozirjem.

27. 4.11. so se člani PGD Homec odpravili na tradicionalni izlet, tokrat po Dolenjski.

28. 10.11. je Športno društvo (ŠD) Homec za svoje člane organiziralo druženje na bowlingu v Domžalah.

29. 12.11. je potekal drugi krog predsedniških volitev, na katerih je zmagal Borut Pahor.

30. 18.11. so homški skavti pripravili zbiralno akcijo papirja.

31. 18. in 19.11. so članice PGD Homec v gasilskem domu pripravile dobrodelno akcijo za organizacijo Anina zvezdica na kateri so zbrale 720 kg hrane za revnejše družine.

32. 24.11. so se trije mentorji PGD Homec udeležili srečanja mentorjev GZ Domžale na Rovah.

33. 25.11. je bila na prvem programu RTV SLO pri prvih poročilih (ob 13.00) predvajana reportaža s Homca, ki jo je TV ekipa posnela 15.11.

34. 26.11. je prvič v tej zimi sneg pobelil polja in travnike.

35. 1.12. je ŠD Homec organiziralo 12. tradicionalni Miklavžev pohod od Homca do kmetije Pr Soud v Zagorici.

36. 2.12. je KD Jože Gostič Homec v gasilskem domu na Homcu pripravilo alpinistično predavanje Andreja in Marije Štremfelj, ki ga je obiskalo zelo veliko ljudi.

37. 2. in 3.12. so homški skavti pekli piškote, izdelovali adventne venčke in svečke za adventni sejem, ki so ga pripravili po prvi adventni maši.

38. 4.12. so KD Jože Gostič Homec, Župnija Homec, KS Homec-Nožice in KS Preserje v kapeli Povišanja Sv. Križa na Homcu pripravili tradicionalno miklavževanje za otroke.

39. 9.12. je zapadlo okrog 15 cm snega, ki je zdražal le do ponedeljka 11.12.

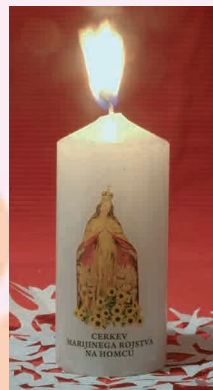
- 1.** Od 3. do 7. 7. so otroci in mladina preživeli župnijske počitnice v Bohinjski Bistrici.
- 2.** 10. 7. so člani Župnijske Karitas (ŽK) Homec delili hrano posameznikom in družinam v stiski.
- 3.** 12. 7. so se homški kosci odpravili na izlet, kjer so si ogledali grad Žovnek, Braslovče, Žalec in Gornji Grad.
- 4.** 5. 8. je imel na Homcu ponovitev nove maše g. Tine Povirk, novomašnik iz Ihana, ki je po maši podelil tudi novomašni blagoslov.
- 5.** 10. 8. je ŽK Homec v sodelovanju s Škofijsko Karitas izvedla akcijo Pomoč pri nakupu šolskih potrebščin.
- 6.** 12. 8. so kosci pokosili otavo na župnijskih travnikih.
- 7.** 14. 8. se je 16 homških faranov izpred kapele sv. Križa odpravilo na tradicionalno peš romanje k Novi Štifti. Med potjo se jim je pridružilo še 13 romarjev.
- 8.** 16. 9. se je več deset homških mladincev udeležilo srečanja Stična mladih.
- 9.** 17. 9. je homška župnija obhajala župnijski praznik, žegnanjsko nedeljo v spomin posvetitve cerkve.
- 10.** 25. 9. so člani ŽK Homec delili hrano posameznikom in družinam v stiski.
- 11.** 1. 10. je potekala rožnovenska pobožnost, ki jo je vodil kapucin brat Luka Modic. Po slovesni procesiji s kipom homške Marije pomočnice so se udeleženci na koncu zadržali ob dobrotah domačih gospodinj.
- 12.** 7. 10. so se homški farani odpravili na župnijsko romanje na Sveto Goro nad Gorico.
- 13.** 20. 10. je ŽK Homec v sodelovanju s Škofijsko Karitas izvedla akcijo Družina-pomoč pri nakupu kurjave, naslednjega dne pa je v sodelovanju s Slovensko Karitas v akciji Vidni in varni na cesti, starejšim razdelila odsevnike.
- 14.** 28. 10. je v cerkvi potekala spominska slovesnost ob 100-letnici smrti slikarja Matije Koželja, ki je poslikal tudi homško cerkev. Pri spominski sveti maši so sodelovali oktet Deseti brat, Komorni moški zbor Lek ter dramski igralec Gregor Čušin.
- 15.** 1. 11. je ŽK Homec ob prazniku vseh svetih izvedla akcijo Svečka manj za ljudi v stiski.
- 16.** 5. 11. se je pri zahvalni sv. maši zbralo 12 zakoncev jubilentov. Najstarejši par je praznoval biserno poroko (60 let zakona).
- 17.** 9. 11. so se sodelavke ŽK Homec udeležile supervizije (izobraževanje in usposabljanje) v ŽK Mengeš.
- 18.** 11. 11. so se župnijski sodelavci (ŽK Homec, pevci, čistilci ...) pod vodstvom domačega župnika udeležili izleta v dolino Kolpe.
- 19.** 16. 11. so se sodelavci ŽK Homec udeležili v Ljubljani predavanja Nekemične zasvojenosti predavateljice Nataše Ropret.
- 20.** 25. 11. je Mladinski pevski zbor župnije Homec ob inštrumentalni spremljavi pripravil letni koncert z naslovom Kako lepo je živeti in navdušil polno cerkev poslušalcev.
- 21.** 4. 12. je v kapeli sv. Križa otroke obiskal sv. Miklavž.
- 22.** 6. 12. je ŽK Homec delila hrano posameznikom in družinam v stiski.
- 23.** 17. 12. so skavti v župnijo prinesli Luč miru iz Betlehema.
- 24.** 20. 12. je ŽK Homec obiskala bolne in starejše ter jim voščila ob prihajajočih praznikih.
- 25.** 26. 12. so mladi pripravili koledovanje, na katerem so zbirali dobrodelna sredstva za slovenske misijonarje. Istega dne je zbor Consortium musicum v cerkvi izvedel božični koncert ob 100-letnici smrti dr. Janeza Evangelista Kreka.

NI NAM TREBA ISKATI SREČE. ČE IMAMO LJUBEZEN DO DRUGIH, NAM BO DANA. JE NAM REČ BOŽJI DAR.

(MATI TEREZIJA)

Karitas je mednarodna organizacija za humanitarno pomoč ljudem v stiski. Prva Karitas organizacija je bila ustanovljena v Freiburgu v Nemčiji leta 1897. V Sloveniji je bila ustanovljena 1. maja 1990, v naši župniji Homec deluje Karitas od 23. marca 1993.

Prostovoljci oz. sodelavci Župnijske Karitas Homec smo Lojze, Magda, Rezka, Minka, Mari, Kati, Marija, Ani, Marjanca, Olga, Ivi, Ana, Zinka, Monika, Slavka in Mojca pod okriljem župnika Lojzeta Hostnika.

Smo skupina prostovoljcev, ki nam je mar za sokrajane, ki se znajdejo v stiski. Pri našem delu se skušamo vživeti v soljudi, začutiti njihovo stisko, jim prisluhniti, jim pomagati in jim povrniti človeško dostojanstvo ter jim prinašati UPANJE. To je naše poslanstvo.

Trudimo se nikogar obsojati, ker ne vemo ozadja, ne poznamo preteklosti, zakaj nekdo ne zmore poskrbeti za svoje preživetje ali preživetje svoje družine.

V življenju se nam lahko v trenutku spremeni vse, kajti vsakega izmed nas lahko doleti izguba službe, propad podjetja, bolezen, nesreča, ločitev, nepredvideni stroški ... in ostanemo brez vsega, ko niti za hrano nimamo, ostajajo položnice ... pa čeprav se morda trenutno to zdi nemogoče, da bi se nam kaj takega lahko zgodilo.

V Karitas Homec delimo hrano, plačamo položnice, pomagamo ob nesrečah, kadar je potreba in če to potrebo začutimo in zvelo zanj. Na tem mestu vas naprošamo, če kje naletite na stisko ali ste vi v stiski, da nam to sporočite.

Karitas pa ni samo delitev hrane, temveč je vsak nasmeh, lepa beseda, obisk, pomoč pri delu, za kar se prostovoljci trudimo. Vsako leto pripravimo srečanje za starejše, povabimo v goste duhovnika, po sveti maši ob dobrotah poklepeta, zapojemo in se veselimo snidenja.

Vključujemo se v akcije Slovenske in Škofijske Karitas, kot so pomoč ob nakupu šolskih potrebščin, nakup kurjave, zbiranje sredstev za potrebne v tujih deželah ...

Udeležujemo se izobraževanj in srečanj, ki so potrebna pri našem delu, da dobimo uvid v različne situacije in kako jih reševati.

Kontakt: 031 681 690

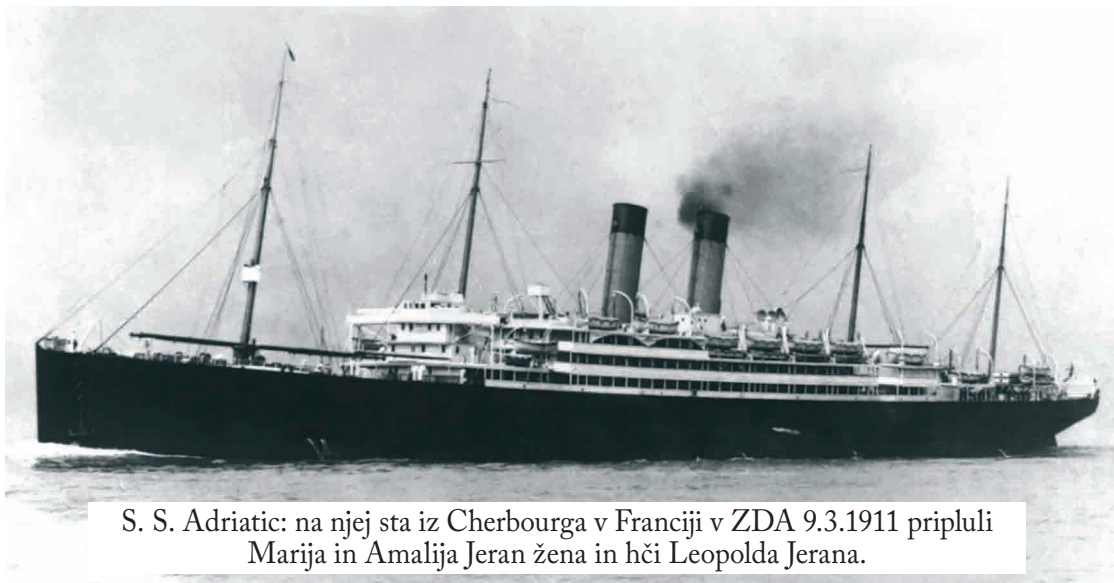
**ŽELIMO VAM BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE PRAZNIKE,
V PRIHAJAJOČEM LETU 2018 PA
NOTRANJEGA MIRU, VESELJA IN ZDRAVJA!**

K ZGODOVINI IZSELJEVANJA IZ KRAJEV V ŽUPNIJI HOMEČ MED PRELOMOM STOLETJA IN PRVO SVETOVNO VOJNO

1. oktobra 1910 se je 17-letni Anton Pirnat v angleškem Southamptonu vkrcal na S. S. Saint Paul. Tako kot množica drugih je bil na poti v Združene države. In med to množico je mogel prepoznati vsaj tri obraze. Zagotovo 18-letnega sovaščana Franca Jereba, ki ga je doma, na Homcu, čakala mati Reza. Mati je za seboj pustil tudi 17-letni Janez Jeran iz Šmarce, ki je v Ameriko odšel skupaj s stricem Leopoldom. Janezov oče je tja prišel že leto poprej. Tako kot Jurij Ulčar iz Nožic, najbližji znanec Antona in Franca v Novem sve-

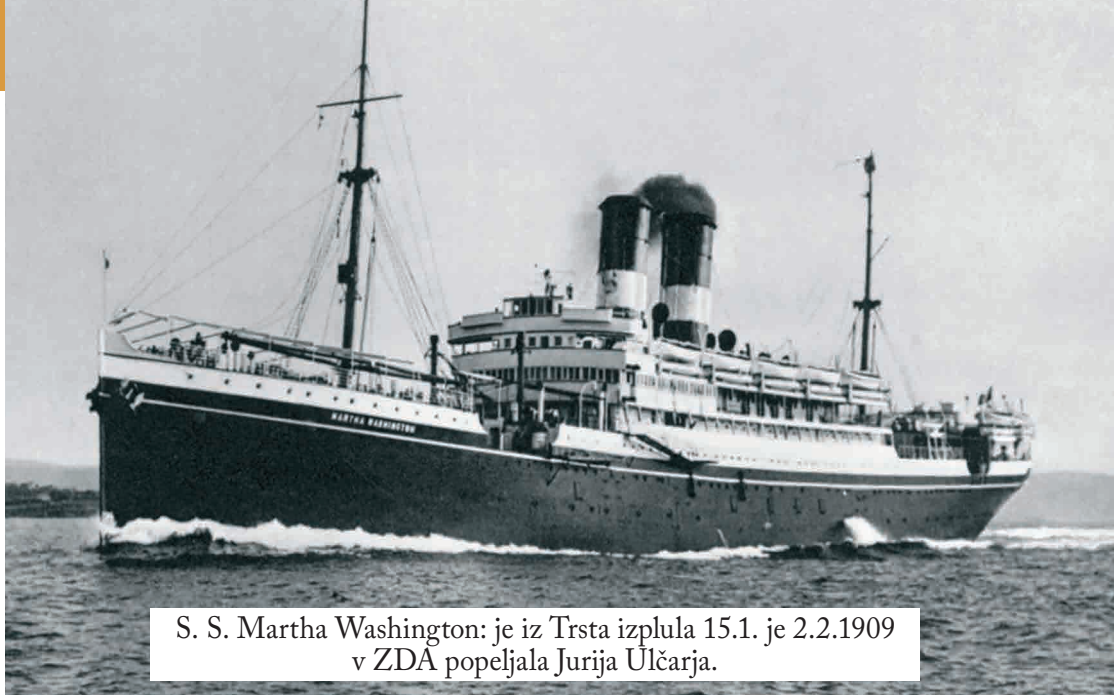
tu. Na Ameriška tla so, kot večina prišlekov, štirje (trije med njimi prvič) stopili 9. oktobra 1910 v Ellis Islandu, kjer so, po zdravstvenem pregledu (vsi so bili zdravi – v nasprotnem primeru, bi jim grozila deportacija), kratkem zaslišanju in registraciji so nadaljevali pot proti končnemu cilju – Johnstownu v Pensilvaniji.

In še zdaleč niso bili edini. Po deležu izseljencev glede na celokupno število prebivalcev je bila župnija Homeč, v primerjavi z ostalimi v kamniški dekaniji, leta 1913 nekako na sred-

S. S. Adriatic: na njej sta iz Cherbourga v Franciji v ZDA 9.3.1911 pripluli Marija in Amalija Jeran žena in hči Leopolda Jerana.

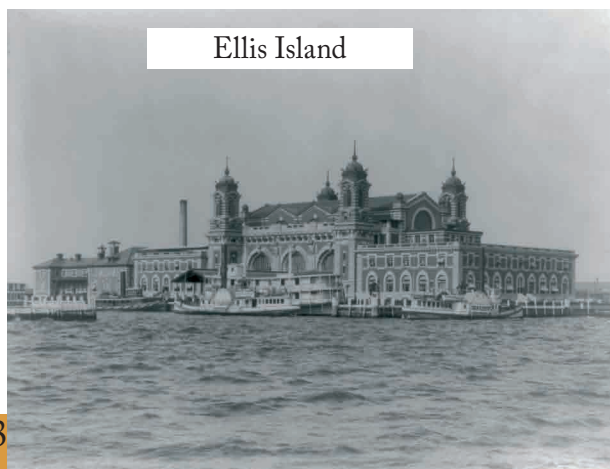

S. S. Martha Washington: je iz Trsta izplula 15.1. je 2.2.1909 v ZDA popeljala Jurija Ulčarja.

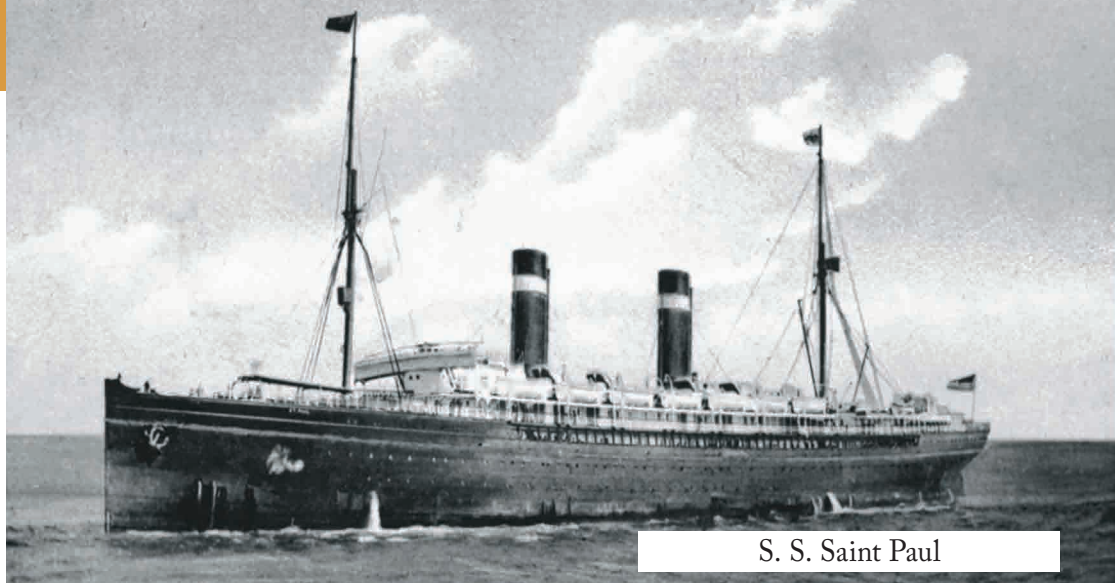
ini. V Ameriki je tedaj prebivalo 36 oseb iz župnije Homec – približno 4% faranov. Delež izseljencev je bil, kot rečeno, marsikje precej višji – 267 izseljencev iz župnije Domžale nanese približno 10,4% župljanov. Odstotek izseljencev je visok tudi na Vranji Peči – kar 6,9% župljanov (ali 33 oseb). Precej več, kot iz župnije Rova, kjer imamo opraviti le z dvema izseljencema (0,5% župljanov). Nekoliko manj je bilo izseljevanja v Nemčijo. Procentualno največ v župniji Motnik. Leta 1913 je tam bivalo 24 oseb (4,3% prebivalstva). Ko gre za izseljevanje v Nemčijo je župnija Homec razmeroma visoko – istega leta je tam živelo 18 župljanov (2% prebivalstva). Ko gre za izseljevanje v »razne kraje« - pri čemer gre marsikdaj le za notranje migracije, ko ljudje določen čas bivajo zunaj domačega kraja a še vedno v isti deželi ali vsaj državi – moremo ugotoviti da je takšnega izseljevanje na Homcu, v primerjavi z ostalimi župnijami kamniške dekanije, procentualno razmeroma malo – 24 oseb ali 2,7% prebivalstva. Bistveno manj kot v Zgornjem Tuhinju, kjer je takšnih kar 130 ali 11,1% prebivalstva župnije.

Gornje številke so kajpak le odraz trenutnega stanja. Opraviti imamo z nestalnim procesom.

Selitev je bila redko dokončna. Če bi bila, bi bilo število izseljencev bistveno višje. V Ameriko se je, sodeč po poročilu homškega župnika Antona Mrkuna na predvečer prve svetovne vojne letno praviloma izselilo »kakih 7 oseb«, približno trije vsako leto v Nemčijo in okrog šest »v Ljubljano in druge kraje«. Poleg tega so tri dekleta, vsako leto za šest mesecev, odhajala šivat slamnike v, takrat še nemški, Vroclav. Selitve, zlasti tiste v Ameriko, so se običajno zgodile vsled želje po večjem zaključku ali odplačevanja dolgov (spomnimo se le očeta Izidorja Cankarja!), mestoma pa tudi zaradi večje svobode. Tako Mrkun: »Večinoma se izselijo, da bi poplačali dolgove. Mladi fantje gredo tudi, da bi zase kaj več zaslužili in, da bi

Ellis Island

S. S. Saint Paul

bili bolj prosti. Posamezni slučajji so, da gresta fant in dekle v Ameriko, da se tamkaj poročita, ker jima doma razmere tega ne dopuščajo.« Ni slučaj, da smo imeli zgoraj v treh od štirih primerov opraviti z najstniki.

Dokončne selitve so bile manj pogoste, čeprav ne posebej redke. Omenjeni Leopold Jeran je, denimo, v Ameriko prvič odšel že leta 1901, tam ostal tri leta. Glede na to, da sta se mu leta 1911 v Ameriki pridružili tudi žena in hči je bila druga selitev očitno dokončna. Ali, kot zapiše Mrkun: »Le par družin se je izselilo /.../ sicer gredo le posamezni fantov pod 20

leti gre le eden ali 2 na leto.«

Z izseljevanjem se je agrarna skupnost znebila viškov, ki bi ob odsotnosti tega ventila, še poslabšali gmotno stanje preostalega prebivalstva. Industrializacija je na Kranjsko prodirala počasi. Še leta 1910 se je na Kranjskem s kmetijstvom (in gozdarstvom) preživljalo okrog 64% prebivalstva (za primerjavo leta 1890 približno 75%).

Ampak Mrkun, in nikakor ni bil edini, izseljevanje vseeno percipira kot problem. Vendar njegovih pozivi k zajezitvi izseljevanja v

Po prihodu čakajoč na začetek preverjanja

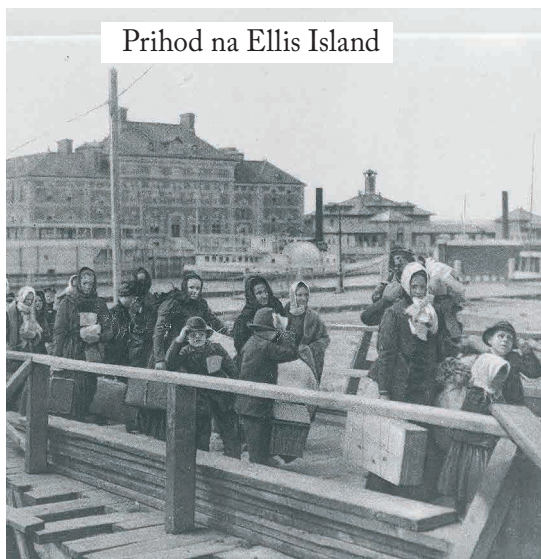
Zadnji trenutki na Ellis Islandu pred odhodom v notranjost ZDA

obravnavanem obdobju nimajo ekonomske podstati, dandanašnji tako prisotne v luči diskurza o »begu možganov«. Izselsjevanje ima za prvenstveno moralen in političen problem: »Amerikancev, ki so se vrnili domov, je malo dobrih katoličanov, večinoma so versko mlačni, par se jih je vrnilo tudi moralno pokvarjenih. /.../ Večinoma naših ljudi v Ameriki pade v roke socialistom. Pristopijo v socialistična podporna društva in so naročeni na veri nasprotne liste. To je tudi vzrok, da jih toliko pozabi na Boga in na svojce. Tu je pač treba nekaj storiti, pri nas v Evropi, kakor tudi v Ameriki.«

Reševanju pričujočega problema se bomo posvetili v naslednji številki Vaščana.

Prihod na Ellis Island

kip svobode

Ellis Island

Župnija	Amerika		Nemčija		Razni kraji		Skupno		Prebivalcev
	št.	%	št.	%	št.	%	št.	%	
Kamnik	44	1,00%	52	1,20%	164	3,80%	260	6,00%	4326
Dob	100	3,90%	28	1,10%	80	3,10%	208	8,00%	2590
Domžale	267	10,40%	36	1,40%	97	3,80%	400	15,60%	2565
Gozd	28	4,50%	12	1,90%	16	2,60%	56	9,00%	620
Homec	36	4,00%	18	2,00%	24	2,70%	78	8,60%	902
Komenda	100	3,70%	20	0,70%	60	2,20%	180	6,70%	2700
Mekinje	34	4,00%	8	0,90%	30	3,50%	72	8,50%	849
Mengeš	187	4,50%	68	1,60%	273	6,50%	528	12,60%	4200
Motnik	4	0,70%	24	4,30%	26	4,60%	54	9,60%	562
Nevlje	40	5,20%	25	3,30%	29	3,80%	94	12,30%	765
Rova	2	0,50%	4	1,00%	16	4,00%	22	5,50%	400
Sela	11	1,60%	2	0,30%	12	1,80%	25	3,70%	684
Spodnji Tuhinj	48	3,80%	16	1,30%	39	3,10%	103	8,20%	1260
Stranje	78	5,80%	24	1,80%	98	7,20%	200	14,70%	1356
Špitalič	12	1,60%	18	2,50%	16	2,20%	46	6,30%	730
Tunice	14	2,80%	3	0,60%	24	4,80%	41	8,30%	496
Vodice	54	2,20%	8	0,30%	118	4,90%	180	7,40%	2420
Vranja Peč	33	6,90%	3	0,60%	26	5,40%	62	13,00%	478
Zgornji Tuhinj	30	2,60%	40	3,40%	130	11,10%	200	17,10%	1170
Skupaj	1122	3,90%	409	1,40%	1278	4,40%	2809	9,70%	29073

Število in delež izseljencev glede na celotno populacijo za župnije dekanije Kamnik leta 1913.

Viri:

- NŠAL 99, ŠAL RAZNO 23 VIII., Škofijske ankete oz. poročila župnij, dopis Antona Mrkuna dekanjskemu uradu Kamnik vsled poziva k odgovoru na vprašalno polo o izseljencih, ki je bila objavljena v Ljubljanskem škofijskem listu z dne 20. marca 1913.

- NŠAL 99, ŠAL RAZNO 23 VIII. Škofijske ankete oz. poročila župnij, Izkaz izseljencev v dekaniji Kamnik, 1913.

- Anton Bonaventura Jeglič, »Skrb za izseljence« Ljubljanski škofijski list 1913 št. III., 64-66.

- Catalogus cleri et beneficiorum ecclesiasticorum dioecesis Labacensis ineunte anno MCMXIV (Labaci, 1914).

- Library of congress (digitalna zbirka): <http://www.loc.gov/pictures/search/?q=ellis%20island>

- List or Manifest of Alien Passangers for the U. S. Immigration Officer at Port of Arrival, dostopno na: <http://www.libertyellisfoundation.org/passenger>

- Österreichische Statistik. Neue Folge, III./1916 zv. 1 »Berufsstatistik nach den Ergebnissen der Volkszählung vom 31. Dezember 1910 in Österreich«, 16.

- http://www.ellisland.se/english/ellisland_immigration1.asp

- <http://zgodovina.si/ellis-island-zgodovina-ameriske-imigracije-1890-1920/>

Nadaljnje branje:

- Zwitter, Fran. Prebivalstvo na slovenskem od XVIII. Stoletja do današnjih dni. Ljubljana, 1936.

- Drnovšek, Marjan. »Prispevek k zgodovini izseljevanja iz Gorenjske pred prvo svetovno vojno - s posebnim poudarkom na Škofji Loki«, v: Kronika: časopis za slovensko krajevno zgodovino 37, 1989, št. 3, 203-218.

HUBAT
25let

080 22 36

www.hubat.si

Za toplo zimo in pomlad
kurilno olje
dostavlja HUBAT

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

TESARSTVO IN KROVSTVO

TONI ŽEKAR
s.p., Homec

Tel./Fax: 01/7227-426, GSM: 041/384-776
E-mail: toni.zekar@siol.net

**GOSTILNA
REPANŠEK**

Andrej Repanšek s.p.
Bolkova ulica 42, Homec 1235 Radomlje

Tel.: 01/7227-950

www.gostilnarepansek.com

GM

GALMA d.o.o.

Podjetje za galvanizacijo

Ursika
z a l a

frizerski in negovalni salon

Ljubljanska cesta 90, Domžale
Tel.: 040 / 728-619
www.ursikazala.si

Delovni čas:
Pon. - Pet.: 7h - 20h
Sob.: 7h - 12h
Ned. in prazniki: zaprto

TIM PAVLIN

TIM PAVLIN d.o.o., Pod lipami 27
1218 KOMENDA
info@timpavlin.com

Janez Ravnikar s.p.

FOTOGRAF

Gostičeva cesta 61
1235 Radomlje

040 466 465

WEB: <http://janezravnikar.com>
EMAIL: info@janezravnikar.com

PREDPOROČNO FOTOGRAFIRANJE

POROČNO FOTOGRAFIRANJE

DRUŽINSKO FOTOGRAFIRANJE

FOTOGRAFIRANJE DOGODKOV

FOTOGRAFIRANJE ZA
OSEBNE DOKUMENTE

DELOVNI ČAS PO PREDHODNEM DOGOVORU

BRLEC Plus d.o.o.

BRLEC PLUS d.o.o., Nožice, Pionirska ulica 015, 1235 Radomlje

ŽAGA & PREVOZI HLODOVINE

Kontakt: 041/382-300, 041 654 475

E-mail: brlecplus@gmail.com

VSEM
DONATORJEM
ISKERNA HVALA
BREZ VAS
GLASILO
NE BI IZHAJALO

PELIKAN BAR HOMEČ

ZEMELJSKA DELA IN KIPER PREVOZI

Štefan Černivec

Homeč, Gostičeva 20A
1235 Radomlje

041 874 888

stefan.cernivec@gmail.com

MONTAŽA IN DOBAVA ALU IN PVC STAVBNEGA POHIŠTVA

Boris Kocmur s.p.
Homeč IV./7, Radomlje

VRATA OKNA PANORAMSKE STENE POLICE SENČILA

GSM: 041/717-309

www.kocmur.si

E-mail: info@kocmur.si

AVTOPREVOZNIK

ANDREJ ULČAR
s.p.

Orodjarstvo Cerar

www.rodjarstvocerar.com

Branko Cerar s.p.

Pelechova cesta 15

+386 41 205 489

branko.cerar@siol.net

rodjarstvo.cerar@siol.net

uki.si

www.uki.si | info@uki.si | 041/934 - 916

PROGRAMIRANJE

RAČUNALNIŠKE
STORITVE

GRAFIČNO
OBLIKOVANJE

Zgodbe, ki povezujejo.

domzalec.si

Kulturno društvo Jože Gostič Homec
Krajevna skupnost Homec - Nožice
Krajevna skupnost Šmarca
Društvo Peter Naglič
JSKD OI Domžale
Župnija Homec

vljudno vabijo

v torek, 26. decembra 2017
na odprtje razstave

Poduku in razvedrilu.

ob 110-letnici ustanovitve prvega prosvetnega društva v homški župniji
in 100-letnici izgradnje Društvenega doma na Homcu

Spored:

Ob 18. uri bo v cerkvi Marijinega rojstva na Homcu božični koncert zbora Consortium Musicum ob 100-letnici smrti dr. Janeza Evangelista Kreka, katerega vpliv je leta 1907 botroval tudi ustanovitvi Katoliškega slovenskega izobraževalnega društva v Šmarci.

Po koncertu bo sledilo odprtje razstave v Plečnikovi vili. Na ogled bodo izredno zanimive, še neobjavljene fotografije Petra Nagliča, ki nam je zapustil podobo časa, ki je minil.

Razstave bo odprta do 7. januarja 2018. Ogled razstave pa bo v letu 2018 možen tudi v dvorani Krajevne doma Šmarca.

Za obilen posej se najvljudneje priporoča odbor.

INFORMACIJE: kd.gostic@gmail.com, GSM.: 031 322 568

